

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) 2021/1005 av den 21 juni 2021 om ändring av förordning (EU) 2016/44 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen 1
- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1006 av den 12 april 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 vad gäller förlagan till det certifikat som intygar efterlevnaden av reglerna för ekologisk produktion ⁽¹⁾ 3
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1007 av den 18 juni 2021 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2018/274 vad gäller analysdatabasen med isotoppiggifter och kontroller inom vinsektorn 8
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1008 av den 21 juni 2021 om ändring av bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2021/620 vad gäller sjukdomsfri status för Kroatien och en region i Portugal avseende infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* och *B. suis* i nötkreaturspopulationer, om ändring av bilaga VIII till den genomförandeförordningen vad gäller sjukdomsfri status för Litauen och vissa regioner i Tyskland, Italien och Portugal avseende infektion med blåtungevirus (serotyperna 1–24) och om ändring av bilaga XIII till den genomförandeförordningen vad gäller sjukdomsfri status för Danmark och Finland avseende infektiös hematopoietisk nekros ⁽¹⁾ 12

BESLUT

- ★ Rådets beslut (Gusp) 2021/1009 av den 18 juni 2021 om ändring av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) 18
- ★ Rådets beslut (Gusp) 2021/1010 av den 21 juni 2021 om ändring av beslut 2014/386/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol 20

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

★ Rådets beslut (Gusp) 2021/1011 av den 21 juni 2021 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Sahel	21
★ Rådets beslut (Gusp) 2021/1012 av den 21 juni 2021 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Afrikas horn	27
★ Rådets beslut (Gusp) 2021/1013 av den 21 juni 2021 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien	33
★ Rådets beslut (Gusp) 2021/1014 av den 21 juni 2021 om ändring av beslut (Gusp) 2015/1333 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen	38
★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1015 av den 17 juni 2021 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/1956 vad gäller harmoniserade standarder för kylar och frysar för livsmedel samt glassmaskiner och ismaskiner, värmeapparater för laboratoriebruk, hel- och halvautomatiska laboratorietrustningar för analys och liknande ändamål, elutrustning med märkning med avseende på matning, bruksföremål för hudbehandling med ultraviolett och infraröd bestrålning för hemmabruk och liknande användning, rumsuppvärmningsapparater, strykjärn, elspisar, kokhällar, ugnar och liknande bruksföremål för hushållsbruk, ångbehandlingsapparater för textilier, elektromekaniska manöverkretsapparater, elektriskt värmda filter, värmedynor, kläder och liknande böjliga värmeapparater för hembruk samt viss annan elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser	40

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1005

av den 21 juni 2021

om ändring av förordning (EU) 2016/44 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 215,

med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2015/1333 av den 31 juli 2015 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen och om upphävande av beslut 2011/137/Gusp ⁽¹⁾,

med beaktande av det gemensamma förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EU) 2016/44 ⁽²⁾ ger verkan åt de åtgärder som föreskrivs i beslut (Gusp) 2015/1333.
- (2) Den 16 april 2021 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2571 (2021). FN:s säkerhetsråd erinrade om resolution 2174 (2014), i vilken det beslutades att de åtgärder som anges i resolution 1970 (2011) även ska tillämpas på personer och enheter som deltar i eller tillhandahåller stöd till andra handlingar än de som anges i FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011), och som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller som hindrar eller undergräver ett framgångsrikt fullbordande av Libyens politiska övergång. Det betonade även att sådana handlingar skulle kunna inkludera hindrande eller undergrävande av de val som planeras enligt färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog (*Libyan Political Dialogue Forum*).
- (3) Den 21 juni 2021 antog rådet beslut (Gusp) 2021/1014 ⁽³⁾ om ändring av beslut (Gusp) 2015/1333, i vilket rådet klargjorde att kriterierna för införande av restriktiva åtgärder även omfattar fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som hindrar eller undergräver de val som planeras i färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog.
- (4) Vissa av dessa åtgärder faller inom tillämpningsområdet för fördraget och lagstiftningsåtgärder på unionsnivå är därför nödvändiga, särskilt för att säkerställa att de genomförs på ett enhetligt sätt i samtliga medlemsstater.
- (5) Förordning (EU) 2016/44 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L 206, 1.8.2015, s. 34.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2016/44 av den 18 januari 2016 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen och om upphävande av förordning (EU) nr 204/2011 (EUT L 12, 19.1.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/1014 av den 21 juni 2021 om ändring av beslut (Gusp) 2015/1333 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen (se sidan 38 i detta nummer av EUT).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 6.2 i förordning (EU) 2016/44 ska led d ersättas med följande:

- "d) deltar i eller tillhandahåller stöd till handlingar som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller hindrar eller undergräver det framgångsrika fullbordandet av Libyens politiska övergång, bland annat genom att
- i) planera, leda eller utföra handlingar i Libyen som kränker tillämplig internationell människorättslagstiftning eller internationell humanitär rätt, eller handlingar som innebär kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Libyen,
 - ii) angripa flygplatser eller stationer och terminaler för landtransporter eller kusthamnar i Libyen, eller libyska statliga institutioner eller anläggningar, eller utländska beskickningar i Libyen,
 - iii) tillhandahålla stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk, genom olagligt utnyttjande av råolja eller andra naturresurser i Libyen,
 - iv) hota libyska statliga finansinstitut och Libyan National Oil Company eller utsätta dem för tvång, eller utföra eventuella handlingar som kan leda till eller resultera i förskingring av libyska statliga medel,
 - v) överträda, eller bidra till kringgående av, bestämmelserna i det vapenembargo mot Libyen som fastställs i FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011) och artikel 1 i denna förordning,
 - vi) hindra eller undergräva de val som planeras i färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog,
 - vii) vara personer, enheter eller organ som handlar för eller på vägnar av eller under ledning av någon av ovannämnda personer, enheter eller organ, eller enheter eller organ som ägs eller kontrolleras av dessa eller av personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga II eller III, eller".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 21 juni 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/1006**av den 12 april 2021****om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 vad gäller förlagan till det certifikat som intygar efterlevnaden av reglerna för ekologisk produktion****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽¹⁾, särskilt artikel 35.9, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga VI till förordning (EU) 2018/848 finns förlagan till det certifikat som ska utfärdas till aktörer eller aktörsgrepp som har anmält sin verksamhet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten bedrivs och som uppfyller kraven i den förordningen. För att säkerställa ett harmoniserat genomförande innehåller förlagan till certifikatet gemensamma uppgifter som är obligatoriska i alla medlemsstater, såsom namn och adress, aktörernas verksamhet och produktkategorier. Behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan som utfärdar certifikatet kan dock besluta att kräva ytterligare specifika uppgifter, såsom en detaljerad förteckning över produkter, uppgifter om mark och lokaler, en förteckning över underleverantörer och uppgifter om kontrollorganets ackreditering. En särskild del i certifikatet bör därför läggas till.
- (2) Förordning (EU) 2018/848 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (3) Av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl bör denna förordning tillämpas från och med det datum då förordning (EU) 2018/848 börjar tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga VI till förordning (EU) 2018/848 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 april 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 150, 14.6.2018, s. 1.

BILAGA

"BILAGA VI

FÖRLAGA TILL CERTIFIKAT

CERTIFIKAT ENLIGT ARTIKEL 35.1 I FÖRORDNING (EU) 2018/848 OM EKOLOGISK PRODUKTION OCH
MÄRKNING AV EKOLOGISKA PRODUKTER

Del I: Obligatoriska uppgifter

1. Dokumentnummer	2. (välj det som är tillämpligt) <ul style="list-style-type: none"> • Aktör • Aktörsgrupp – se punkt 9
3. Aktörens eller aktörsgruppens namn och adress:	4. Namn på och adress till den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheten eller kontrollorganet för aktören eller aktörsgruppen samt kodnummer om det gäller en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan:
5. Aktörens eller aktörsgruppens verksamhet (välj det som är tillämpligt)	
<ul style="list-style-type: none"> • Produktion 	
<ul style="list-style-type: none"> • Beredning 	
<ul style="list-style-type: none"> • Distribution/utsläppande på marknaden 	
<ul style="list-style-type: none"> • Lagring 	
<ul style="list-style-type: none"> • Import 	
<ul style="list-style-type: none"> • Export 	
6. Produktkategori(er) som avses i artikel 35.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 ⁽¹⁾ och produktionsmetoder (välj det som är tillämpligt)	
a) Obearbetade växter och växtprodukter, inbegripet utsäde och annat växtförökningsmaterial	
Produktionsmetod:	
☐ ekologisk produktion, förutom under omställningsperioden	
☐ produktion under omställningsperioden	
☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion	
b) Djur och obearbetade animalieprodukter	
Produktionsmetod:	
☐ ekologisk produktion, förutom under omställningsperioden	
☐ produktion under omställningsperioden	
☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion	
c) Alger och obearbetade vattenbruksprodukter	
Produktionsmetod:	
☐ ekologisk produktion, förutom under omställningsperioden	
☐ produktion under omställningsperioden	
☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion	
d) Bearbetade jordbruksprodukter, inklusive vattenbruksprodukter, för livsmedelsändamål	
Produktionsmetod:	
☐ produktion av ekologiska produkter	
☐ produktion av produkter under omställning	
☐ ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion	

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

e) Foder

Produktionsmetod:

- produktion av ekologiska produkter
 produktion av produkter under omställning
 ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion

f) Vin

Produktionsmetod:

- produktion av ekologiska produkter
 produktion av produkter under omställning
 ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion

g) Andra produkter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2018/848 eller som inte omfattas av de föregående kategorierna

Produktionsmetod:

- produktion av ekologiska produkter
 produktion av produkter under omställning
 ekologisk produktion med icke-ekologisk produktion

Denna handling har utfärdats i enlighet med förordning (EU) 2018/848 för att intyga att aktören eller aktörsgruppen (välj det som är tillämpligt) följer bestämmelserna i den förordningen.

7. Ort och datum:

Namn och underskrift på den utfärdande behöriga myndighetens eller, i förekommande fall, kontrollmyndighetens eller kontrollorganets vägnar:

8. Certifikatet är giltigt fr.o.m. den [ange datum] t.o.m. den [ange datum]

9. Förteckning över medlemmarna i aktörsgruppen enligt definitionen i artikel 36 i förordning (EU) 2018/848

Medlemmens namn	Adress eller annan form av identifiering av medlemmen

Del II: Särskilda frivilliga uppgifter

En eller flera uppgifter ska fyllas i om detta beslutas av den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, den kontrollmyndighet eller det kontrollorgan som utfärdar certifikatet till aktören eller aktörsgruppen i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2018/848

1. Förteckning över produkter

Produktens namn och/eller KN-nummer enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ^(?) för produkter som omfattas av förordning (EU) 2018/848	☐ Ekologisk ☐ Under omställning

^(?) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

2. Produktkvantitet

Produktens namn och/eller KN-nummer enligt förordning (EEG) nr 2658/87 för produkter som omfattas av förordning (EU) 2018/848	☐ Ekologisk ☐ Under omställning	Uppskattad kvantitet i kg, liter eller, i förekommande fall, antal enheter

3. Uppgifter om mark

Produktens namn	☐ Ekologisk ☐ Under omställning ☐ Icke-ekologisk	Areal i hektar

4. Förteckning över de lokaler eller enheter där aktören eller aktörsgruppen bedriver verksamheten

Adress eller geografisk plats	Beskrivning av den verksamhet som avses i del I punkt 5

5. Uppgifter om den verksamhet som aktören eller aktörsgruppen utför och huruvida verksamheten bedrivs för egen del eller som underleverantör som utför verksamheten till förmån för en annan aktör och där ansvaret för den utförda verksamheten ligger kvar hos underleverantören

Beskrivning av den verksamhet som avses i del I punkt 5	☐ Utförande av verksamhet för egen del ☐ Utförande av verksamhet som underleverantör för en annan aktör där ansvaret för den utförda verksamheten ligger kvar hos underleverantören

6. Uppgifter om verksamhet som lagts ut på en tredje part i enlighet med artikel 34.3 i förordning (EU) 2018/848

Beskrivning av den verksamhet som avses i del I punkt 5	☐ Ansvaret ligger kvar hos aktören eller aktörsgruppen ☐ Ansvaret ligger hos tredje part

7. Förteckning över underleverantörer som bedriver sådan verksamhet till förmån för aktören eller aktörsgruppen i enlighet med artikel 34.3 i förordning (EU) 2018/848 för vilken ansvaret vad gäller ekologisk produktion ligger kvar hos aktören eller aktörsgruppen och för vilken ansvaret inte överförs till underleverantören

Namn och adress	Beskrivning av den verksamhet som avses i del I punkt 5

8. Uppgifter om kontrollorganets ackreditering i enlighet med artikel 40.3 i förordning (EU) 2018/848

- a) Ackrediteringsorganets namn.
- b) Hyperlänk till ackrediteringscertifikatet.

9. Övriga uppgifter”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/1007

av den 18 juni 2021

om ändring av genomförandeförordning (EU) 2018/274 vad gäller analysdatabasen med isotopuppgifter och kontroller inom vinsektorn

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008⁽¹⁾, särskilt artikel 89.6, och

av följande skäl:

- (1) Unionens vinsektor är mycket sårbar för bedrägerier eftersom större delen av unionens produktion bygger på ordningar för certifierad kvalitet, nämligen skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB), genom vilka kvalitetsprodukter erkänns och producenter får hjälp att marknadsföra sina produkter bättre. De främsta misstänkta överträdelserna gäller missbruk av ursprung, t.ex. att avsiktligt och olagligen marknadsföra och märka vin av lägre kvalitet som vin som har beviljats en SUB eller SGB, eller att olagligen späda ut eller tillsätta socker i vin. De ekonomiska konsekvenserna av bedrägerier inom unionens vinsektor beräknas uppgå till 1,3 miljarder euro per år, vilket motsvarar 3,3 % av försäljningen inom denna sektor. Utöver de uppenbara direkta ekonomiska konsekvenserna för vinsektorn som sådana fall av bedrägerier medför finns en ännu större risk att vinsektorns anseende skadas om ett stort bedrägerifall leder till förlorat konsumentförtroende och handelsbegränsningar, vilket skulle skada de övergripande intressena för unionens vinsektor.
- (2) Det finns därför ett behov av att förbättra och stärka bedrägeribekämpningen inom unionens vinsektor, särskilt vad gäller den analysdatabas med isotopuppgifter som avses i artikel 39 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273⁽²⁾ och vad gäller samordningen av de relaterade ansvarsområdena i medlemsstaterna och med europeiska referenscentrumet för kontroller inom vinsektorn (ERC-CWS). Detta bidrar till kommissionens från jord till bord-strategi för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem⁽³⁾. Det gäller särskilt kommissionens prioritering att bekämpa livsmedelsbedrägerier i hela livsmedelskedjan, inom ramen för vilken kommissionen avser trappa upp sin kamp mot livsmedelsbedrägerier för att skapa lika villkor för aktörerna och stärka kontroll- och tillsynsmyndigheternas befogenheter.
- (3) Bestämmelser om analysdatabasen med isotopuppgifter och särskilda bestämmelser om kontroller fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/274⁽⁴⁾. Det är nödvändigt att anpassa innehållet i analysdatabasen med isotopuppgifter för att bättre återspegla verkligheten i unionens vinsektor. Utifrån den genomsnittliga vinproduktionen i unionen under de senaste fem åren har andelen viner som beviljats en SUB eller SGB ökat stadigt och nått över 60 % av den totala produktionen. Under regleringsåret 2019/2020 var andelen nära 70 %. Av denna anledning, och eftersom viner med SUB eller SGB löper större risk för bedrägeri, bör en större andel av dessa viner ingå i databasen, som i nuläget omfattar 40 % av alla SUB- eller SGB-viner i unionen.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinstodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklarationer, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560 (EUT L 58, 28.2.2018, s. 1).

⁽³⁾ COM(2020) 381 final.

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/274 av den 11 december 2017 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklarationer och anmälningar, och av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller, och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/561 (EUT L 58, 28.2.2018, s. 60).

- (4) Provtagningen på druvor och den verksamhet och analys som krävs för att ta fram uppgifter för analysdatabasen med isotopuppgifter kräver stora resurser som kan leda till förseningar i tillhandahållandet av dessa uppgifter. För att göra det lättare att tillhandahålla aktuell och fullständig information bör medlemsstaterna få besluta att låta proverna på druvor som odlas för att producera SUB- eller SGB-viner tas av den enhet som förvaltar beteckningen, i samordning med de utsedda laboratorierna, om de utsedda laboratorierna inte har tillräckligt med resurser för att utföra provtagningen själva. Samarbete mellan dessa organ, ERC-CWS och medlemsstaternas utsedda laboratorier kommer att vara avgörande för att bekämpa bedrägerier som påverkar viner med SUB eller SGB, vilka utgör majoriteten av unionens vinproduktion.
- (5) Saknade isotopuppgifter och ofullständiga dataset kan orsaka förseningar eller till och med förhindra resultatet av utredningar av misstänkta vinbedrägerier, vilket kan leda till att förfalskat vin släpps ut på marknaden. Denna avsaknad av uppgifter hotar inte bara unionsvinernas anseende, utan kan också påverka storleken på punktskatterna. Detta medför en risk att tullavgifter tillämpas på felaktigt märkta kategorier av viner. Det är därför nödvändigt att förbättra den nuvarande rättsliga ramen för analysdatabasen med isotopuppgifter för att säkerställa att den uppdateras inom en viss tidsperiod och därigenom ger bättre skydd mot bedrägerier inom unionens vinsektor. På grund av en del behörighetsproblem i vissa medlemsstater bör det även klargöras vilka berörda parter som har rätt att få tillgång till proverna och informationen i databasen.
- (6) För att förbättra förfarandena för utredningar av misstänkta bedrägerier när det gäller vinsändningar bör de nuvarande reglerna skärpas. Det bör fastställas tidsfrister för när den behöriga myndigheten i det territorium där lossningen äger rum bör få alla relevanta uppgifter som behövs för att kontrollera att det misstänkta vinet är förenligt med unionens regler inom vinsektorn. Rollen för de enheter som ansvarar för de olika stegen i utredningen bör klargöras ytterligare.
- (7) Set med isotopmätdata och relaterade resultat från analysdatabasen med isotopuppgifter offentliggörs inte. Detta motiveras av oron för att offentliggörande av sådan information skulle kunna ge bedragare information som de kan utnyttja till sin fördel. Dessutom skulle missbruk av sådan information skada vissa viners anseende. Det bör dock vara möjligt att offentliggöra vissa anonymiserade uppgifter om bedrägerifall genom att offentliggöra en årsrapport som innehåller de viktigaste resultaten av kontroller inom vinsektorn baserat på användningen av databasen. Reglerna för utarbetandet av årsrapporten bör därför specificeras ytterligare.
- (8) Kontroller av bulktransporterade vinprodukter har medfört svårigheter, eftersom risken för bedrägerier är större för dessa produkter än för produkter som har tappats på flaska och försetts med etikett och engångsförslutning. Om den behöriga myndigheten inte informeras i tid via ett databaserat system eller ett informationssystem om ankomsten av en sändning av bulktransporterade vinprodukter bör därför åtgärder vidtas för att säkerställa att den behöriga myndigheten på lossningsplatsen kan utföra de nödvändiga kontrollerna innan produkten lämnar mottagarens lokaler. Om den behöriga myndigheten beslutar att inte utföra sådana kontroller bör mottagaren få avsända produkten från sina lokaler omedelbart.
- (9) Genomförandeförordning (EU) 2018/274 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandeförordning (EU) 2018/274 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Med avseende på inrättandet av den analysdatabas med isotopuppgifter som avses i artikel 39 i delegerad förordning (EU) 2018/273 ska medlemsstaterna säkerställa att de prover på färska druvor som ska analyseras av de utsedda laboratorierna i medlemsstaterna tas, behandlas och bearbetas till vin i enlighet med anvisningarna i del I i bilaga III till denna förordning.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Det antal prover som ska tas varje år för databasen fastställs i del II i bilaga III. Vid fördelningen av de prover som ska tas ska hänsyn tas både till vinodlingarnas geografiska läge i de medlemsstater som förtecknas i del II i bilaga III och till andelen viner med SUB eller SGB per medlemsstat eller region. Varje år ska minst 25 % av proverna tas från samma skiften som de togs föregående år."

c) Följande punkt ska införas:

"3a. Medlemsstaterna får, där så är lämpligt, besluta att proverna på druvor som odlas för produktion av viner med SUB eller SGB får tas av den enhet som förvaltar beteckningen i fråga. I sådana fall ska provtagningen samordnas av de utsedda laboratorierna i medlemsstaterna i enlighet med anvisningarna i del I avsnitt A i bilaga III."

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Laboratorierna ska elektroniskt sända de insamlade uppgifterna tillsammans med en kopia på analysrapporten med resultat och tolkning av analyserna samt en kopia på faktabladet till ERC-CWS senast den [31 oktober] året efter druvskörden."

e) Punkt 7 e ska ersättas med följande:

"ge de berörda personerna utan onödiga förseningar eller kostnader tillgång till den information i databasen som de har genererat för att eventuella felaktiga uppgifter ska kunna rättas till."

2. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Rapportering om information i analysdatabasen vid misstänkt bristande efterlevnad av unionens regler inom vinsektorn"

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I vederbörligen motiverade fall och när så krävs för vetenskapliga, statistiska, kontrollrelaterade eller rättsliga ändamål får den information som avses i punkt 1, om den är representativ, på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheter som utsetts av medlemsstaterna för att säkerställa att unionens regler inom vinsektorn efterlevs och för nationella domstolar. Denna information ska endast användas för de ändamål för vilka den begärs och ska behandlas som konfidentiell."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Om en kontroll utförs i en medlemsstat vid vilken det finns behov av referensuppgifter från analysdatabasen med isotopuppgifter om vin som producerats i en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten begära att ERC-CWS kontaktar det utsedda laboratoriet i den medlemsstat där det vin som är föremål för utredningen har producerats, för att kontrollera misstanken med hjälp av alla relevanta uppgifter som finns tillgängliga. Det utsedda laboratoriet ska inom en månad från det att begäran mottagits kontrollera om vinet i fråga är förenligt med unionens regler inom vinsektorn. Om denna tidsfrist inte kan hållas av vederbörligen motiverade skäl ska det utsedda laboratoriet informera ERC-CWS om detta och ERC-CWS ska då

i) extrahera de relevanta referensuppgifter om isotopmätningar som rör vinet i fråga från analysdatabasen med isotopuppgifter och lämna dem till det begärande organet, eller

- ii) om de relevanta referensuppgifterna om isotopmätningar inte kan extraheras från analysdatabasen med isotopuppgifter, men de erfordrade proverna görs tillgängliga för ERC-CWS på begäran, ge det begärande organet analytiskt stöd, inklusive resultaten avseende relevanta isotopmätuppgifter som rör vinet i fråga,

inom en månad från den tidpunkt då det står klart att den ursprungliga tidsfristen inte kan hållas. I båda fallen ska de relevanta isotopmätuppgifterna tolkas och tillhandahållas senast två månader efter det att begäran mottagits av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det misstänkta vinet har producerats.”

- d) Följande punkt ska läggas till:

”4. ERC-CWS ska offentliggöra en årsrapport i anonymiserad form om de viktigaste resultaten av de begäranden som mottagits i enlighet med punkterna 1 och 2 och om de viktigaste resultaten av de kontroller som utförts av medlemsstaterna på deras territorium med hjälp av analysdatabasen med isotopuppgifter. ERC-CWS ska säkerställa att denna rapport inte innehåller några kommersiellt känsliga uppgifter. Dessa resultat ska rapporteras till ERC-CWS före utgången av mars året efter rapporteringsperioden, och ERC-CWS ska offentliggöra rapporten inom två månader.”

- e) Följande artikel ska införas:

”Artikel 32a

Kontroller av oförpackade vinprodukter

För att möjliggöra kontroller vid import av oförpackade vinprodukter i de fall då varken ett databaserat system eller ett informationssystem som avses i artikel 14.1 i delegerad förordning (EU) 2018/273 används får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där lossningen äger rum begära att mottagarna av sändningar av oförpackade vinprodukter håller kvar dessa sändningar på lossningsplatsen i sina lokaler i högst tio arbetsdagar. Mottagarna får inte avsända, förflytta eller ändra en sändning som den behöriga myndigheten har tagit prov på under den perioden förrän de har informerats om resultatet av kontrollerna.

På begäran av mottagarna ska den behöriga myndigheten, om den beslutar att inte kontrollera sändningen i fråga, tillåta att sändningen avsänds före utgången av den period som avses i första stycket.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/1008

av den 21 juni 2021

om ändring av bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2021/620 vad gäller sjukdomsfri status för Kroatien och en region i Portugal avseende infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* och *B. suis* i nötkreaturspopulationer, om ändring av bilaga VIII till den genomförandeförordningen vad gäller sjukdomsfri status för Litauen och vissa regioner i Tyskland, Italien och Portugal avseende infektion med blåttungevirus (serotyperna 1–24) och om ändring av bilaga XIII till den genomförandeförordningen vad gäller sjukdomsfri status för Danmark och Finland avseende infektiös hematopoietisk nekros

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag")⁽¹⁾, särskilt artikel 36.4, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2016/429 fastställs sjukdomsspecifika bestämmelser för de sjukdomar som förtecknas i enlighet med artikel 5.1 i den förordningen (förtecknade sjukdomar), och i artikel 9 i samma förordning fastställs hur dessa bestämmelser ska tillämpas på olika kategorier av förtecknade sjukdomar. I artikel 36 i den förordningen föreskrivs också att kommissionen ska godkänna sjukdomsfri status för medlemsstater eller zoner däri vad gäller vissa förtecknade sjukdomar som avses i artikel 9.1 b och c i samma förordning.
- (2) I artikel 280 i förordning (EU) 2016/429 fastställs även att medlemsstater eller zoner eller anläggningskretsar däri ska bibehålla den befintliga sjukdomsfria status vad gäller vissa förtecknade sjukdomar som kommissionen har godkänt i enlighet med bland annat rådets direktiv 64/432/EEG⁽²⁾. Dessutom kompletterar artikel 84 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689⁽³⁾ bestämmelserna i förordning (EU) 2016/429 i det avseendet genom att fastställa övergångsbestämmelser för vissa befintliga sjukdomsfria statusar. I de bestämmelserna anges särskilt att medlemsstater eller zoner i medlemsstater med en sjukdomsfri status som godkänts före dagen för tillämpningen av den delegerade förordningen ska anses ha en godkänd sjukdomsfri status vad gäller infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* och *B. suis* i nötkreaturspopulationer, om brucellosfri status beviljats enligt direktiv 64/432/EEG.
- (3) Kommissionens beslut 2003/467/EG⁽⁴⁾ antogs i enlighet med direktiv 64/432/EEG och i det beslutet förtecknades bland annat officiellt brucellosfria medlemsstater och regioner i medlemsstater när det gäller nötkreatursbesättningar. Beslut 2003/467/EG upphävdes och ersattes av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/620⁽⁵⁾. I den genomförandeförordningen föreskrivs bland annat att medlemsstater eller zoner däri med sjukdomsfri status vad gäller infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* och *B. suis* i nötkreaturspopulationer förtecknas i del I kapitel 1 i bilaga I till den genomförandeförordningen. I beslut 2003/467/EG förtecknades Kroatien som en medlemsstat med brucellosfri status när det gäller nötkreatursbesättningar. Kroatien bör därför nu förtecknas i del I kapitel 1 i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2021/620 som en medlemsstat med sjukdomsfri status vad gäller infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* och *B. suis* i nötkreaturspopulationer. Bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2021/620 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L 84, 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen (EGT 121, 29.7.1964, s. 1977).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om övervakning, utrotningsprogram och sjukdomsfri status för vissa förtecknade sjukdomar och nya sjukdomar (EUT L 174, 3.6.2020, s. 211).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2003/467/EG av den 23 juni 2003 om fastställande av att vissa medlemsstater samt regioner i vissa medlemsstater har status som officiellt fria från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos när det gäller nötkreatursbesättningar (EUT L 156, 25.6.2003, s. 74).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/620 av den 15 april 2021 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller godkännande av sjukdomsfri status och status som icke-vaccinerande för vissa medlemsstater eller zoner eller anläggningskretsar däri med avseende på vissa förtecknade sjukdomar och godkännande av program för utrotning av dessa förtecknade sjukdomar (EUT L 131, 16.4.2021, s. 78).

- (4) Dessutom har Portugal lämnat uppgifter till kommissionen som visar att vissa zoner i den medlemsstaten uppfyller kraven i delegerad förordning (EU) 2020/689 för att dessa zoner ska erkännas ha sjukdomsfri status vad gäller infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* and *B. suis* i nötkreaturspopulationer. Del I kapitel 1 i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2021/620 bör därför ändras så att den omfattar dessa zoner i Portugal.
- (5) I genomförandeförordning (EU) 2021/620 föreskrivs även att medlemsstater eller zoner däri med sjukdomsfri status vad gäller infektion med blåtungevirus (serotyperna 1–24) ska förtecknas i del I i bilaga VIII till den genomförandeförordningen.
- (6) Kommissionen har mottagit uppgifter från Litauen för hela dess territorium, och från Tyskland, Italien och Portugal för flera zoner i de medlemsstaterna, som visar att de villkor för erkännande av sjukdomsfri status vad gäller infektion med blåtungevirus som fastställs i delegerad förordning (EU) 2020/689 är uppfyllda. Del I i bilaga VIII till genomförandeförordning (EU) 2021/620 bör därför ändras så att den omfattar hela Litauens territorium samt de berörda zonerna i Tyskland, Italien och Portugal.
- (7) I genomförandeförordning (EU) 2021/620 föreskrivs även att medlemsstater eller zoner däri med sjukdomsfri status vad gäller infektion med infektiös hematopoietisk nekros ska förtecknas i del I i bilaga XIII till den genomförandeförordningen. Hela Danmarks och Finlands territorium förtecknas för närvarande med sjukdomsfri status vad gäller infektion med infektiös hematopoietisk nekros i del I i den bilagan. De medlemsstaterna har dock nyligen anmält utbrott av infektiös hematopoietisk nekros till kommissionen. Del I i bilaga XIII till genomförandeförordning (EU) 2021/620 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I, VIII och XIII till genomförandeförordning (EU) 2021/620 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Bilagorna I, VIII och XIII till genomförandeförordning (EU) 2021/620 ska ändras på följande sätt:

1. Del I kapitel 1 i bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Följande post för Kroatien ska införas efter posten för Frankrike och före posten för Italien:

"Kroatien	Hela territoriet"
-----------	-------------------

b) Posten för Portugal ska ersättas med följande:

"Portugal	Região Algarve: alla distritos Região Autónoma dos Açores: Ilhas de Corvo, Faial, Flores, Graciosa, Pico, São Jorge, Santa Maria, Terceira Região Centro: distritos Aveiro, Viseu, Guarda, Coimbra, Leiria, Castelo Branco"
-----------	---

2. Del I i bilaga VIII ska ändras på följande sätt:

a) Posten för Tyskland ska ersättas med följande:

"Tyskland	Bundesland Baden-Württemberg — Landkreis Lörrach — Landkreis Waldshut — Landkreis Konstanz — Landkreis Tuttlingen — Landkreis Sigmaringen — Bodenseekreis — Landkreis Ravensburg — Landkreis Biberach — Alb-Donau-Kreis — Stadtkreis Ulm — Landkreis Göppingen — Landkreis Heidenheim — Ostalbkreis — Landkreis Schwäbisch Hall — Main-Tauber-Kreis — Följande städer och kommuner i Landkreis Esslingen: Altbach, Altdorf, Baltmannsweiler, Bempflingen, Beuren, Bissingen a.d.Teck, Deizisau, Dettingen unter Teck, Erkenbrechtsweiler, Frickenhausen, Großbettlingen, Hochdorf, Holzmaden, Kirchheim unter Teck, Köngen, Kohlberg, Lichtenwald, Neidlingen, Neuffen, Notzingen, Nürtingen, Oberboihingen, Ohmden, Owen, Plochingen, Reichenbach a.d. Fils, Unterensingen, Weilheim a.d.Teck, Wendlingen am Neckar, Wernau (Neckar), Lenningen — Följande städer och kommuner i Rems-Murr-Kreis: Alfdorf, Allmersbach im Tal, Althütte, Auenwald, Großerlach, Kaisersbach, Murrhardt, Plüderhausen, Rudersberg, Schorndorf, Sulzbach a.d. Murr, Urbach, Weissach im Tal, Welzheim, Winterbach, Berglen, Remshalden — Följande städer och kommuner i Hohenlohekreis: Dörzbach, Ingelfingen, Krautheim, Künzelsau, Kupferzell, Muldingen, Neuenstein, Niedernhall, Waldenburg, Weißbach — Följande städer och kommuner i Neckar-Odenwald-Kreis: Hardheim, Höpfigen, Rosenberg, Ravenstein — Följande städer och kommuner i Landkreis Breisgau-Hochschwarzwald: Auggen, Badenweiler, Feldberg, Friedenweiler, Lenzkirch, Löffingen, Müllheim, Schluchsee, Sulzburg
-----------	---

-
- Följande städer och kommuner i Schwarzwald-Baar-Kreis: Bad Dürkheim, Blumberg, Bräunlingen, Donaueschingen, Hüfingen, Tuningen, Brigachtal
 - Följande städer och kommuner i Landkreis Reutlingen: Dettingen a.d. Erms, Eningen unter Achalm, Gomadingen, Grabenstetten, Grafenberg, Hayingen, Hüllben, Mehrstetten, Metzingen, Münsingen, Pfronstetten, Pfullingen, Riederich, Trochtelfingen, Bad Urach, Zwiefalten, Gutsbez. Münsingen, Römerstein, Engstingen, Hohenstein, Sonnenbühl, Liechtenstein, Sankt Johann
 - Följande städer och kommuner i Landkreis Zollernalbkreis: Bitz, Burladingen, Hausen am Tann, Jungingen, Meßstetten, Nusplingen, Obernheim, Straßberg, Winterlingen, Albstadt
- Bundesland Bayern
- Bundesland Berlin
- Bundesland Brandenburg
- Bundesland Bremen
- Bundesland Hamburg
- Bundesland Hessen:
- Följande kommuner i Lahn-Dill-Kreis: Dietzhöhlztal, Eschenburg, Siegbach, Mittenaar, Hohenahr, Bischoffen, Lahnau
 - Följande kommuner i Landkreis Gießen: Stadt Allendorf, Biebental, Buseck, Fernwald, Gießen, Grünberg, Heuchelheim, Hungen, Laubach, Lich, Linden, Lollar, Pohlheim, Rabenau, Reiskirchen, Staufenberg, Wettenberg
 - Följande kommuner i Main-Kinzig-Kreis: Bad Orb, Bad Soden-Salmünster, Biebergemünd, Birstein, Brachtal, Bruchköbel, Erlensee, Flörsbachtal, Freigericht, Gelnhausen, Gründau, Gutsbezirk Spessart, Hammersbach, Hasselroth, Jossgrund, Langenselbold, Linsengericht, Neuberg, Nidderau, Rodenbach, Ronneburg, Schöneck, Schlüchtern, Sinttal, Steinau an der Straße, Wächtersbach
 - Följande kommuner i Wetteraukreis: Altenstadt, Bad Nauheim, Büdingen, Echzell, Florstadt, Gedern, Glauburg, Hirzenhain, Kefenrod, Limeshain, Münzenberg, Nidda, Niddatal, Ortenberg, Ranstadt, Reichelsheim, Rockenberg, Wölfersheim, Wöllstadt
- Landkreis Hersfeld-Rotenburg
 - Landkreis Kassel
 - Landkreis Fulda
 - Landkreis Waldeck-Frankenberg
 - Schwalm-Eder-Kreis
 - Stadt Kassel
 - Vogelsbergkreis
 - Werra-Meißner-Kreis
 - Landkreis Marburg Biedenkopf
- Bundesland Mecklenburg-Vorpommern
- Bundesland Niedersachsen
- Bundesland Nordrhein-Westfalen:
- Landkreis Borken
 - Landkreis Coesfeld
 - Ennepe-Ruhr-Kreis
 - Landkreis Gütersloh
 - Stadt Hagen
 - Landkreis Herford
 - Hochsauerlandkreis
 - Landkreis Höxter
 - Följande städer och kommuner i Landkreis Kleve: Bedburg-Hau, Emmerich am Rhein, Geldern, Goch, Issum, Kalkar, Kerken, Kevelaer, Kleve, Kranenburg, Rees, Rheurdt, Uedem, Weeze
-

	<ul style="list-style-type: none"> — Landkreis Lippe — Märkischer Kreis — Följande kommuner i Landkreis Mettmann: Heiligenhaus, Velbert, Wülfrath — Landkreis Minden-Lübbecke — Följande kommuner i Oberbergischen Kreis: Bergneustadt, Radevormwald — Landkreis Olpe — Landkreis Paderborn — Landkreis Recklinghausen — Följande kommuner i Landkreis Siegen-Wittgenstein: Netphen, Kreuztal, Hilchenbach, Erndtebrück, Bad Laasphe, Bad Berleburg — Landkreis Soest — Landkreis Steinfurt — Landkreis Unna — Landkreis Warendorf — Landkreis Wesel — Stadt Bielefeld — Stadt Bochum — Stadt Bottrop — Stadt Dortmund — Stadt Duisburg — Stadt Essen — Stadt Gelsenkirchen — Stadt Hamm — Stadt Herne — Stadt Mülheim an der Ruhr — Stadt Münster (Westfalen) — Stadt Oberhausen <p>Bundesland Sachsen</p> <p>Bundesland Sachsen-Anhalt</p> <p>Bundesland Schleswig-Holstein</p> <p>Bundesland Thüringen”</p>
--	--

b) Posten för Italien ska ersättas med följande:

”Italien	Provincia Autonoma di Bolzano – Alto Adige Regione Valle d’Aosta Regione Friuli Venezia Giulia”
----------	---

c) Följande post för Litauen ska införas efter posten för Lettland och före posten för Ungern:

”Litauen	Hela territoriet”
----------	-------------------

d) Följande post för Portugal ska införas efter posten för Polen och före posten för Slovenien:

”Portugal	Hela territoriet utom Região Algarve”
-----------	---------------------------------------

3. Del I i bilaga XIII ska ändras på följande sätt:

a) Posten för Danmark ska ersättas med följande:

”Danmark	Hela territoriet utom avrinningsområdet för Rohden Å, Sneum Å, Vidå, Lindenberg Å och Århus Å”
----------	--

b) Posten för Finland ska ersättas med följande:

”Finland	Hela territoriet utom — kustområdet i Ijo, Kuivaniemi, — kustområdet som utgörs av de delar av kommunerna Föglö, Lumparland, Lemland och Vårdö som ligger inom en radie av 11,466 kilometer med centrum i WGS 84 (lat, lon) koordinater 60,013565060°, 20,317617393°, och — följande avrinningsområden: 14.72 Virmasvesi, 14.73 Nilakka, 4.74 området Saarijärvi och 4.41 området Pielinen”
----------	--

BESLUT

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1009

av den 18 juni 2021

om ändring av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 maj 2013 antog rådet beslut 2013/233/Gusp⁽¹⁾, genom vilket Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) inrättades.
- (2) Den 19 januari 2020 antog Berlinkonferensen om Libyen en förteckning med slutsatser och fastställde ramen för hur de skulle genomföras genom *Berlinprocessen* för att stödja den trepunktsplan som Förenta nationernas (FN) generalsekreterares särskilda representant Ghassan Salamé lagt fram för FN:s säkerhetsråd med det enda syftet att hjälpa FN att samla det internationella samfundet kring en fredlig lösning på krisen i Libyen.
- (3) Den 12 februari 2020 välkomnade FN:s säkerhetsråd, i FN:s säkerhetsråds resolution 2510 (2020), Berlinkonferensen om Libyen och ställde sig bakom dess slutsatser, samtidigt som det noterade att dessa slutsatser utgör en viktig del i en övergripande lösning på situationen i Libyen.
- (4) Den 29 juni 2020 antog rådet, under omständigheter som berodde på covid-19-pandemin, beslut (Gusp) 2020/903⁽²⁾ genom vilket mandatet för EU BAM Libyen förlängdes till och med den 30 juni 2021.
- (5) Mot bakgrund av den strategiska översynen av EU BAM Libyen enades kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) den 2 mars 2021 om att uppdraget bör förlängas med två år till och med den 30 juni 2023. Den 30 mars 2021 enades Kusp även om att ett andra strategiskt mål för att stödja de FN-ledda insatserna för fred i Libyen som en del av Berlinprocessen bör läggas till i uppdragets mandat inom ramen för dess huvudsakliga verksamhetsområden (gränsförvaltning, brottsbekämpning och rättskipning i brottmål), och att beslut om eventuellt framtida stöd genom uppdraget bör fattas i ett senare skede, på grundval av en särskild strategisk analys som lagts fram av Europeiska utrikestjänsten, vid en formell begäran från FN eller de libyska myndigheterna.
- (6) Den 16 april 2021 uppmanade FN:s säkerhetsråd, i FN:s säkerhetsråds resolution 2571(2021), alla parter att fullt ut genomföra avtalet om eldupphör av den 23 oktober 2020 och uppmanade FN:s medlemsstater att respektera och stödja ett fullständigt genomförande av det avtalet, bland annat genom att utan ytterligare dröjsmål dra tillbaka alla utländska styrkor och legosoldater från Libyen. Det uppmanade dessutom Libyens regering att förbättra genomförandet av vapenembargot, inbegripet vid alla införselställen, så snart den utövar tillsyn, och uppmanade alla FN:s medlemsstater att samarbeta i dessa ansträngningar.
- (7) Beslut 2013/233/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/233/Gusp av den 22 maj 2013 om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EUT L 138, 24.5.2013, s. 15).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2020/903 av den 29 juni 2020 om ändring av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EUT L 207, 30.6.2020, s. 32.)

- (8) EU BAM Libyen kommer att genomföras under omständigheter som kan förvärras och som kan göra det svårare att uppnå de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2013/233/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Mål

1. EU BAM Libyen ska bistå de libyska myndigheterna med uppbyggnad av statliga säkerhetsstrukturer i Libyen, i synnerhet på områdena gränsförvaltning, brottsbekämpning och rättskipning i brottmål i syfte att störa organiserade kriminella nätverk som i synnerhet ägnar sig åt migrantsmuggling, människohandel och terrorism i Libyen och det centrala Medelhavsområdet.
 2. EU BAM Libyen ska stödja de FN-ledda insatserna för fred i Libyen på områdena gränsförvaltning, brottsbekämpning och rättskipning i brottmål.”
2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:
”1. För att uppnå målet i artikel 2.1 ska EU BAM Libyen”.
 - b) Följande punkt ska införas:
”1a. Vid en formell begäran från Förenta nationerna eller de libyska myndigheterna ska rådet, på grundval av en särskild strategisk analys som lagts fram av Europeiska utrikestjänsten, besluta om stöd som ska tillhandahållas av EU BAM Libyen i enlighet med målet i artikel 2.2.”
3. I artikel 13.1 ska följande stycke läggas till:
”Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EU BAM Libyen från och med den 1 juli 2021 till och med den 30 juni 2023 ska vara 84 850 000 EUR.”
4. I artikel 16 ska andra stycket ersättas med följande:
”Det ska tillämpas till och med den 30 juni 2023.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 juli 2021.

Utfärdat i Bryssel den 18 juni 2021.

På rådets vägnar

J. LEÃO

Ordförande

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1010**av den 21 juni 2021****om ändring av beslut 2014/386/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 juni 2014 antog rådet beslut 2014/386/Gusp ⁽¹⁾.
- (2) Rådet erkänner inte, och fortsätter att fördöma, Ryska federationens olagliga annektering av Krim och Sevastopol och kommer att stå fast vid att fullt ut genomföra sin politik om icke-erkännande.
- (3) På grundval av en översyn av beslut 2014/386/Gusp bör de restriktiva åtgärderna förlängas till och med den 23 juni 2022.
- (4) Beslut 2014/386/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5 i beslut 2014/386/Gusp ska andra stycket ersättas med följande:

”Detta beslut ska tillämpas till och med den 23 juni 2022.”

*Artikel 2*Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/386/Gusp av den 23 juni 2014 om restriktiva åtgärder med anledning av den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol (EUT L 183, 24.6.2014, s. 70).

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1011
av den 21 juni 2021
om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Sahel

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 33 och 31.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 7 december 2015 antog rådet beslut (Gusp) 2015/2274 ⁽¹⁾ om utnämning av Ángel LOSADA FERNÁNDEZ till Europeiska unionens särskilda representant för Sahel (*den särskilda representanten*).
- (2) Den 25 juni 2018 antog rådet beslut (Gusp) 2018/906 ⁽²⁾ om förlängning av uppdraget för Ángel LOSADA FERNÁNDEZ som särskild representant för Sahel. Det beslutet ändrades senast genom beslut (Gusp) 2021/283 ⁽³⁾. Den särskilda representantens uppdrag löper ut den 30 juni 2021.
- (3) En ny särskild representant för Sahel bör utnämnas för en period om 14 månader.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra uppdraget under omständigheter som kan komma att förvärras och hindra uppnåendet av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

1. Emanuela DEL RE utnämns härmed till Europeiska unionens särskilda representant (*den särskilda representanten*) för Sahel för perioden 1 juli 2021–31 augusti 2022. Rådet får, på grundval av en bedömning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och på förslag från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*), besluta att den särskilda representantens uppdrag ska förlängas eller avslutas tidigare.
2. Inom ramen för den särskilda representantens uppdrag ska Sahel anses omfatta det område som är det huvudsakliga geografiska tillämpningsområdet för Europeiska unionens integrerade strategi i Sahel (*strategin*) som antogs genom rådets slutsatser av den 16 april 2021, nämligen Burkina Faso, Mali, Mauretanien, Niger och Tchad. Den särskilda representanten ska också, när så är lämpligt, föra en dialog med länderna vid Tchadsjöns bäcken och andra länder och regionala eller internationella organ utanför Sahel, inklusive i Maghreb, Västafrika och vid Guineabukten.

Artikel 2

Politiska mål

1. På grundval av strategins politiska mål ska den särskilda representantens uppdrag vara att aktivt bidra till och prioritera regionala och internationella insatser för att uppnå varaktig fred, säkerhet, stabilitet och hållbar utveckling i regionen. Den särskilda representanten ska dessutom söka förbättra kvaliteten på, inverkan av och synligheten för unionens mångfacetterade engagemang i Sahel.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/2274 av den 7 december 2015 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Sahel (EUT L 322, 8.12.2015, s. 44).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/906 av den 25 juni 2018 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sahel (EUT L 161, 26.6.2018, s. 22).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/283 av den 22 februari 2021 om ändring av beslut (Gusp) 2018/906 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sahel (EUT L 62, 23.2.2021, s. 47).

2. Den särskilda representanten ska bidra till att på ett integrerat sätt utveckla och genomföra unionens insatser i regionen, inbegripet på områdena politik, säkerhet och utveckling, och samordna alla relevanta instrument och aktörer för unionens åtgärder. Den särskilda representanten ska bidra till att fördjupa unionens samarbete och samordningsinsatser tillsammans med nationella, regionala och internationella mekanismer, särskilt partnerskapet för säkerhet och stabilitet i Sahel (P3S), Sahelalliansen och koalitionen för Sahel som en ram för politiskt och strategiskt engagemang i Sahel.

3. Den särskilda representantens åtgärder ska vidtas i nära samarbete och samordning med Europeiska utrikestjänsten, unionens delegationer, kommissionen, medlemsstaterna och andra relevanta aktörer. Särskild tonvikt ska läggas vid förstärkningen och fördjupningen av partnerskapet med G5 Sahel och bidraget till internationella diskussioner om en permanent och förutsägbar finansiering av den gemensamma G5 Sahel-styrkan.

Artikel 3

Uppdrag

1. För att uppnå de politiska målen i Sahel ska den särskilda representanten ha i uppdrag att
 - a) aktivt bidra till genomförandet av strategin samt samordna och vidareutveckla unionens integrerade hållning till de regionala kriserna, i syfte att förbättra den övergripande samstämmigheten och effektiviteten i unionens åtgärder i Sahel,
 - b) föra en dialog, bland annat genom skytteldiplomati, med alla relevanta aktörer i regionen, regeringar, regionala organisationer, i synnerhet G5 Sahel och den gemensamma G5 Sahel-styrkan, signatärerna till det avtal om fred och försoning i Mali som är ett resultat av Algerprocessen (*fredsavtalet för Mali*), internationella organisationer, det civila samhället och diasporagrupper, och Maghrebländerna samt länderna vid Guineabukten och Tchadsjöns bäcken, i syfte att främja unionens mål och bidra till bättre förståelse för unionens roll i Sahel. Inom G5 Sahel ska uppmärksamhet bland annat ägnas främjandet av respekten för mänskliga rättigheter och icke-militära delar av den gemensamma G5 Sahel-styrkan, såsom den polisiära delen,
 - c) företräda EU och främja unionens intressen och synlighet i relevanta regionala och internationella forum, inbegripet genom deltagande i uppföljningskommittén för fredsavtalet för Mali och andra nationella processer som är relevanta för stabiliteten i regionen, och
 - d) underlätta fullständigt samordnade och övergripande unionsåtgärder i regionen med stöd av alla relevanta instrument, inbegripet den europeiska fredsfaciliteten, utvecklingssamarbetet, medlemsstaternas åtgärder och unionens stöd till krishantering och konfliktförebyggande genom Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali), Europeiska unionens GSFPP-uppdrag i Mali (Eucap Sahel Mali) och Europeiska unionens GSFPP-uppdrag i Niger (Eucap Sahel Niger) samt EU:s stabiliseringsinsatser inom koalitionen för Sahel, och särskilt P3S och Sahelalliansen och sekretariaten för dessa,
 - e) upprätthålla ett nära samarbete med Förenta nationerna (FN), särskilt generalsekretärens särskilda representant för Västafrika och Sahel, den särskilda samordnaren för utveckling i Sahel, generalsekretärens särskilda representant och chefen för FN:s integrerade multidimensionella stabiliseringsinsats i Mali (Minusma), Afrikanska unionen, särskilt Afrikanska unionens höga representant för Mali och Sahel, G5 Sahel, särskilt G5-ordförandeskapet och dess sekretariatschef, den höga representanten för koalitionen för Sahel, Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap, kommissionen för Tchadsjöns bäcken myndigheten för Liptako-Gourma och andra ledande nationella, regionala och internationella aktörer, inklusive andra särskilda sändebud för Sahel, samt med berörda myndigheter, särskilt i Maghrebområdet, på Afrikas horn, vid Guineabukten och i Mellanöstern,
 - f) nära följa, analysera och rapportera om följderna av instabilitetens grundorsaker och de långsiktiga utvecklingstendenserna i regionen, inbegripet klimatförändring i regionen, inbegripet klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, pastoralism, tillgång till naturresurser, särskilt mark och vatten, och främja sådan hållbar förvaltning av och sådant samarbete om naturresurser som förstärker stabilitet, samt stödja insatser för att begränsa spridningen av instabilitet, genom att ägna särskilt uppmärksamhet åt de regioner som är mest utsatta när det gäller säkerhet, framför allt Liptako-Gourma och Tchadsjöregionen,

- g) nära följa andra regionala och gränsöverskridande dimensioner av de utmaningar regionen står inför, inbegripet pandemier, terrorism, radikalisering, organiserad brottslighet, cyberhot, vapensmuggling, människohandel och människosmuggling, olaglig narkotikahandel, bristande maritim säkerhet, flykting- och migrationsflöden och därmed sammanhängande olagliga finansiella flöden,
- h) nära följa de humanitära, politiska, säkerhetsmässiga och utvecklingsmässiga konsekvenserna av omfattande flykting- och migrationsflöden, inbegripet internflyktingar, på begäran föra dialoger om migration med relevanta aktörer och bidra mer generellt till unionens politik om migration och flyktingar med avseende på regionen, i enlighet med unionens politiska prioriteringar, i syfte att fortsätta att främja ett givande samarbete i fråga om migration, på grundval av de konstruktiva partnerskap som byggts upp under senare år,
- i) i nära samarbete med EU:s samordnare i kampen mot terrorism bidra till att ytterligare genomföra EU:s strategi för kampen mot terrorism och relevanta rådsslutsatser om förebyggande och bekämpning av terrorism och våldsbejakande extremism, upprätthålla regelbunden politisk kontakt på hög nivå med de länder i regionen som är berörda av terrorism och internationell organiserad brottslighet för att säkerställa unionens nyckelroll i insatserna för att bekämpa terrorism och internationell organiserad brottslighet och grundorsakerna till det; detta inbegriper unionens insatser för att förbättra sitt stöd till regional kapacitet inom säkerhetssektorn genom regionaliseringen av uppdragen inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) och aktivt stöd till regional kapacitetsuppbyggnad, särskilt den gemensamma G5 Sahel-styrkan, dess samordning med internationella aktörer såsom Minusma och dess kontakter med lokalbefolkningen, i linje med FN:s säkerhetsråds resolutioner 2359 (2017) och 2391 (2017),
- j) nära följa de politiska, säkerhetsmässiga och utvecklingsmässiga konsekvenserna av humanitära kriser i regionen,
- k) bidra, i samarbete med Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter, till genomförandet av unionens människorättspolitik i regionen i linje med unionens handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, unionens riktlinjer om mänskliga rättigheter, särskilt unionens riktlinjer om barn och väpnad konflikt samt om våld mot kvinnor och kampen mot alla former av diskriminering mot kvinnor, och unionens politik gällande kvinnor, fred och säkerhet i enlighet med unionens handlingsplan för kvinnor, fred och säkerhet 2019–2024, främja integration och jämställdhet i statsbyggandeprocessen i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) och efterföljande resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet, inbegripet resolution 2242 (2015), och stödja genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 2250 (2015) om ungdomar, fred och säkerhet,
- l) även fortsättningsvis ägna särskild uppmärksamhet åt rättsväsendet i dess helhet och åt mekanismer för ansvarsskyldighet som kan användas för att bekämpa strafflöshet och återupprätta befolkningens förtroende för rättsväsendet. Den särskilda representantens bidrag ska innefatta regelbunden övervakning och rapportering om utvecklingen samt utarbetande av rekommendationer i detta hänseende och upprätthållande av regelbundna kontakter med de relevanta myndigheterna i regionen, med Internationella brottmålsdomstolens åklagarmyndighet och med kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt kontakter med människorättsförsvarare och människorättsobservatörer i regionen,
- m) öka unionens kunskaper om lokala förväntningar och lokala sammanhang genom täta kontakter i regionen, också med lokala aktörer, och på grundval av en grundlig och kontinuerlig analys av situationen underlätta diskussioner och bidra till tidiga insatser och till unionens strategiska och långsiktiga vision för Sahel,
- n) följa upp och rapportera om efterlevnaden av FN:s säkerhetsråds relevanta resolutioner, särskilt FN:s säkerhetsråds resolutioner 2056 (2012), 2071 (2012), 2085 (2012), 2100 (2013), 2227 (2015), 2295 (2016), 2364 (2017), 2374 (2017), 2359 (2017), 2391 (2017), 2423 (2018), 2432 (2018), 2480 (2019), 2484 (2019), 2531 (2020) och 2541 (2020).
2. För fullgörandet av sitt uppdrag ska den särskilda representanten bland annat
- a) vid behov ge råd och rapportera om utformningen av unionens ståndpunkter i regionala och internationella forum, i syfte att proaktivt verka för insatser baserade på partnerskap och ömsesidig ansvarighet och stärka unionens integrerade strategi i fråga om Sahel,
- b) bidra till att upprätthålla en överblick över unionens alla verksamheter och nära samarbeta med relevanta unionsdelegationer och med medlemsstaterna.

*Artikel 4***Genomförande av uppdraget**

1. Den särskilda representanten ska under ledning av den höga representanten ansvara för uppdragets genomförande.
2. Kusp ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara dennes främsta kontaktpunkt med rådet. Kusp ska, utan att det påverkar den höga representantens befogenheter, ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.
3. Den särskilda representanten ska samarbeta och nära samordna sitt arbete med Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) och dess relevanta avdelningar.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 juli 2021–31 augusti 2022 ska vara 1 588 000 EUR.
2. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

*Artikel 6***Stabens inrättande och sammansättning**

1. Inom ramen för sitt uppdrag och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av en stab. Staben ska besitta den expertis inom specifika politiska frågor som uppdraget kräver. Den särskilda representanten ska utan dröjsmål informera rådet och kommissionen om stabens sammansättning.
2. Medlemsstaterna, unionsinstitutionerna och utrikestjänsten får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till sådan utstationerad personal ska betalas av respektive medlemsstat, av den av unionens institutioner som berörs eller av utrikestjänsten. Experter som medlemsstaterna utstationerar vid unionsinstitutioner eller utrikestjänsten får också placeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten, unionsinstitutionen eller utrikestjänsten och ska utföra sina uppgifter och agera till gagn för den särskilda representantens uppdrag.
4. Den särskilda representantens personal ska samlokaliseras med berörda avdelningar inom utrikestjänsten eller berörda EU-delegationer för att säkerställa samstämmighet och enhetlighet i respektive verksamheter.

*Artikel 7***Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal**

Privilegier, immunitet och övriga garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes personal utan hinder ska kunna fullfölja uppdraget ska på lämpligt sätt fastställas i överenskommelse med värdländerna. Medlemsstaterna och utrikestjänsten ska lämna allt stöd som behövs för detta.

*Artikel 8***Säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och medlemmarna av dennes stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2013/488/EU ⁽⁴⁾.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all relevant information.
2. Unionens delegationer i regionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

*Artikel 10***Säkerhet**

I enlighet med unionens säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför unionen i en operativ kapacitet enligt avdelning V i fördraget, ska den särskilda representanten, i enlighet med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i ansvarsområdet, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all personal som lyder direkt under den särskilda representanten, särskilt genom att

- a) upprätta en specifik säkerhetsplan på grundval av vägledning från utrikestjänsten, inbegripet specifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, med anvisningar för säker personalflyttning till och inom ansvarsområdet samt hantering av säkerhetstillbud, och inklusive en beredskaps- och evakueringsplan,
- b) säkerställa att all personal som utstationeras utanför unionen är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i ansvarsområdet,
- c) säkerställa att alla medlemmar av den särskilda representantens stab som ska utstationeras utanför unionen, inbegripet lokalt kontraktansställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till ansvarsområdet, grundad på den riskklassificering som utrikestjänsten tilldelat det området,
- d) säkerställa att alla överenskomna rekommendationer som görs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt skriftligen rapportera till den höga representanten, rådet och kommissionen om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för de regelbundna lägesrapporterna och en slutlig övergripande rapport om genomförandet av uppdraget.

*Artikel 11***Rapportering**

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till den höga representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till rådsarbetsgrupper. Regelbundna rapporter ska spridas via Coreu-nätet. Den särskilda representanten kan avge rapporter till rådet (utrikes frågor). I enlighet med artikel 36 i fördraget får den särskilda representanten medverka när Europaparlamentet informeras.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

*Artikel 12***Samordning**

1. Inom ramen för strategin ska den särskilda representanten bidra till enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens åtgärder och bidra till att säkerställa att alla unionens instrument och medlemsstaternas insatser fungerar samstämmigt, i syfte att uppnå unionens politiska mål. Kontakter med medlemsstaterna ska eftersträvas när det är lämpligt. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med den verksamhet som bedrivs av unionens delegationer och kommissionen samt med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i regionen. Den särskilda representanten ska regelbundet lämna information till unionens delegationer och medlemsstaternas beskickningar i regionen.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med de berörda cheferna för medlemsstaternas beskickningar, cheferna för unionens delegationer och cheferna för GSFP-uppdrag. De ska på bästa sätt bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska i nära samordning med berörda unionsdelegationer ge uppdragscheferna för Eucap Sahel Niger och Eucap Sahel Mali och insatschefen för EUTM Mali lokal politisk vägledning. Den särskilda representanten, uppdragschefen för EUTM Mali och den civila operationschefen ska vid behov samråda. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

*Artikel 13***Bistånd i samband med anspråk**

Den särskilda representanten och dennes personal ska bistå med att tillhandahålla uppgifter för att bemöta alla anspråk och förpliktelser som härrör från uppdragen för tidigare särskilda representanter för Sahel, och ska för detta ändamål tillhandahålla administrativt bistånd och tillgång till relevanta handlingar.

*Artikel 14***Översyn**

Genomförandet av detta beslut och dess samstämmighet med andra insatser från unionens sida i regionen ska ses över regelbundet. Den särskilda representanten ska förelägga den höga representanten, rådet och kommissionen regelbundna lägesrapporter och en slutlig övergripande rapport om genomförandet av uppdraget senast den 31 maj 2022.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1012

av den 21 juni 2021

om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Afrikas horn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 33 och 31.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 8 december 2011 antog rådet beslut 2011/819/Gusp ⁽¹⁾, där Alexander RONDOS utnämns till Europeiska unionens särskilda representant för Afrikas horn (*den särskilda representanten*).
- (2) Den 25 juni 2018 antog rådet beslut (Gusp) 2018/905 ⁽²⁾ om förlängning av uppdraget för Alexander RONDOS som särskild representant för Afrikas horn. Det beslutet ändrades senast genom beslut (Gusp) 2021/352 ⁽³⁾. Den särskilda representantens uppdrag löper ut den 30 juni 2021.
- (3) En ny särskild representant för Afrikas horn bör utnännas för en period om 14 månader.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra uppdraget under omständigheter som kan förvärras och hindra uppnående av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

1. Annette WEBER utnämns härmed till Europeiska unionens särskilda representant (*den särskilda representanten*) för Afrikas horn för perioden 1 juli 2021–31 augusti 2022. Rådet får, på grundval av en bedömning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och på förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*), besluta att den särskilda representantens uppdrag ska förlängas eller avslutas tidigare.

2. Inom ramen för den särskilda representantens uppdrag ska Afrikas horn anses omfatta det område som är det primära fokuset för Europeiska unionens strategi för Afrikas horn (*strategin*), som antogs genom rådets slutsatser av den 10 maj 2021, nämligen Djibouti, Eritrea, Etiopien, Kenya, Somalia, Sydsudan, Sudan och Uganda. Den särskilda representanten ska också vid behov föra en dialog med länderna vid Röda havet och Nilbäckenet och andra länder samt med relevanta regionala och internationella partner i och utanför Afrikas horn, inbegripet Arabiska halvön och Nordafrika.

*Artikel 2***Politiska mål**

1. På grundval av strategins politiska mål ska den särskilda representantens uppdrag vara att aktivt bidra till regionala och internationella insatser för att uppnå fredlig samexistens och varaktig fred, säkerhet och utveckling inom och mellan länderna i regionen. Den särskilda representanten ska dessutom söka förbättra kvaliteten på, intensiteten i, inverkan av och synligheten för unionens mångfacetterade engagemang i Afrikas horn.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2011/819/Gusp av den 8 december 2011 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Afrikas horn (EUT L 327, 9.12.2011, s. 62).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/905 av den 25 juni 2018 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Afrikas horn (EUT L 161, 26.6.2018, s. 16).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/352 av den 25 februari 2021 om ändring av beslut (Gusp) 2018/905 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Afrikas horn (EUT L 68, 26.2.2021, s. 187).

2. Den särskilda representanten ska bidra till att utforma och genomföra unionens insatser i regionen på ett integrerat tillvägagångssätt, inbegripet på områdena politik, säkerhet och utveckling, och samordna alla relevanta instrument och aktörer för unionens åtgärder. Den särskilda representantens insatser ska genomföras i nära samarbete och samordning med relevanta chefer för unionens delegationer, Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten), kommissionen, medlemsstaterna och andra relevanta EU-aktörer och berörda parter. Den särskilda representanten ska stärka EU:s inflytande i regionen och säkerställa samstämmighet i EU:s strategi på regional nivå.

3. Den särskilda representanten ska bidra till unionens åtagande att fördjupa sina strategiska förbindelser och sitt partnerskap med regionen Afrikas horn och dess länder, med målet att stödja fred och säkerhet, demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, jämställdhet, humanitära principer och internationell humanitär rätt, hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt, klimatåtgärder och regionalt samarbete.

4. De övergripande politiska målen som den särskilda representanten ska bidra till ska bland annat inbegripa följande:

- a) Stabilisering av Afrikas horn, med fokus på den övergripande regionala dynamiken, inbegripet på landsnivå när så är relevant för stabiliteten i regionen.
- b) Politiska övergångar, t.ex. i Etiopien och Sudan, freds- och statsbyggande processer i Somalia och Sydsudan samt förebyggande och tidig varning avseende potentiella konflikter mellan eller inom länderna i regionen, inbegripet gränsöverskridande tvister, och bidrag till medling och lösning av dessa konflikter.
- c) Politiskt, säkerhetsmässigt och ekonomiskt hållbart regionalt samarbete samt gemensamma multilaterala åtgärder, särskilt med Förenta nationerna (FN), Afrikanska unionen (AU) och den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad).
- d) En förhandlingslösning om Stora etiopiska renässansdammen och främjandet av gränsöverskridande samarbete i hela Nilbäckenet.
- e) Säkerheten, stabiliteten och samarbetet kring Röda havet.

Artikel 3

Uppdrag

1. För att uppnå de politiska målen i fråga om Afrikas horn ska den särskilda representantens uppdrag vara följande:

- a) Aktivt bidra till genomförandet av strategin och förbättra den övergripande samstämmigheten och effektiviteten i unionens åtgärder i syfte att ytterligare fördjupa och stärka unionens förbindelser och partnerskap med Afrikas horn och dess länder och organisationer.
- b) Föra en dialog med alla relevanta aktörer i regionen, nationella statliga och icke-statliga aktörer, regionala myndigheter, internationella och regionala organisationer, det civila samhället, ungdomar, den privata sektorn och diasporagrupper, i syfte att främja unionens mål och bidra till en bättre förståelse för unionens roll i regionen. I detta sammanhang ska den särskilda representanten regelbundet resa till alla länder i regionen.
- c) Föra en dialog med relevanta aktörer utanför regionen, i syfte att hantera frågor som rör den övergripande regionala stabiliteten, inbegripet Stora etiopiska renässansdammen, Röda havet, Västliga Indiska oceanen och finansieringen av Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) och efterföljande AU-ledda säkerhetsengagemang. Kontakterna ska inbegripa bilaterala dialoger med, i förekommande fall, Amerikas förenta stater, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Golfstaterna och Egypten, regionala kontakter med Golfstaternas samarbetsråd, det råd som består av arabiska och afrikanska stater vid Röda havet och Adenviken och andra relevanta internationella aktörer.
- d) Företräda och främja unionens intressen och synlighet i relevanta regionala och internationella forum.
- e) Uppmuntra till och stödja ett effektivt samarbete i politiska och säkerhetsrelaterade frågor och en hållbar ekonomisk integration i regionen via EU:s partnerskap med AU och regionala organisationer, särskilt Igad. Den särskilda representanten ska inleda/styra, stödja och främja konfliktlösningsmekanismer, särskilt Afrikaägda mekanismer men även mekanismer från Mellanöstern och Nordafrika, i syfte att främja effektiva åtgärder för förebyggande, nedtrappning och fredlig tvistlösning och försoning genom att uppmuntra till dialog, förhandlingar och medling.

- f) Följa den politiska och säkerhetsmässiga utvecklingen i regionen och bidra till att utforma unionens politik gentemot regionen, i syfte att ge råd om åtgärder och lägga fram konkreta åtgärdsförslag, inbegripet avseende Eritrea, Etiopien, Somalia, Sudan, Sydsudan, gränstvisterna mellan Sudan och Etiopien, spänningarna mellan Somalia och Kenya, Kenyas regionala roll, tvisten om Nilen, säkerheten vid Röda havet, främjande av regional integration och andra frågor i regionen som påverkar dess säkerhet, stabilitet och fredliga och inkluderande utveckling. Den särskilda representanten ska också bidra till unionens tidiga insatser och strategiska och långsiktiga vision för unionen i Afrikas horn.
- g) Fortsätta att mobilisera regionalt och internationellt stöd för politiska övergångar, till exempel i Etiopien och Sudan, i nära samarbete med cheferna för unionens delegationer och medlemsstaternas beskickningar. Den särskilda representanten ska bidra till att stödja landsomfattande freds- och försoningsinsatser som bygger på en inkluderande och öppen dialog. Den särskilda representanten ska fortsätta insatserna för att ta itu med de regionala följderna av de många kriserna i Etiopien, bland annat i Tigray, särskilt genom att uppmuntra till en fredlig lösning av gränstvisterna med Sudan. Vad gäller Sudan ska den särskilda representantens insatser inriktas på att stödja genomförandet av fredsavtalet från Juba samt förhandlingarna om och genomförandet av efterföljande avtal.
- h) Fortsätta att uppmuntra till starkare stöd från regionala och internationella aktörer till kritiska processer för fredsskapande och statsbyggande i Somalia och Sydsudan. Som ett komplement till insatserna från chefen för unionens delegation och medlemsstaterna ska den särskilda representanten stödja unionens statsbyggande insatser i Somalia, inbegripet utvecklingen av säkerhetssektorn. I detta avseende ska den särskilda representanten bidra till reflektionerna kring användningen av den europeiska fredsfaciliteten och de uppdrag och insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) som genomförs i regionen. Vad gäller Sydsudan ska den särskilda representanten i nära samarbete med chefen för unionens delegation fortsätta sitt nära samarbete med FN, Igad, AU och andra relevanta internationella partner för att upprätthålla deras stöd för fredsinsatserna och den övergripande stabiliseringen av landet.
- i) Föra en dialog med Eritrea och insistera på en konstruktiv agenda på regional nivå, inbegripet om tillbakadragandet av eritreanska trupper från Etiopien.
- j) Fortsätta att företräda unionen i egenskap av observatör vid de AU-ledda samtalen om Stora etiopiska renässansdammen. Den särskilda representanten ska i nära samordning med cheferna för unionens delegationer och medlemsstaternas beskickningar i Egypten, Sudan och Etiopien bidra till att stödja dialogen och samarbetet mellan parterna för att skapa tillit och utveckla förtroendeskapande åtgärder som kan bidra till att uppmuntra till en lösning av tvisten om Stora etiopiska renässansdammen. Mer allmänt ska den särskilda representanten bidra till unionens insatser för att öka engagemanget för vattendiplomati i hela Nilbäckenet.
- k) Uppmuntra till samarbete, dialog och fredlig lösning av tvister kring Röda havet och bygga upp privilegierade förbindelser med regionalt ägda initiativ. Den särskilda representanten ska i nära samordning med unionens delegationer och medlemsstaternas beskickningar i regionen bidra till att utveckla en integrerad strategi för den större Röda havsregionen och till att utarbeta en inkluderande agenda för samarbete om Röda havet mellan relevanta regionala och internationella aktörer.
- l) Uppmärksamt följa och främja samarbete för att möta gränsöverskridande utmaningar som påverkar Afrikas horn, särskilt rörande radikalisering och terrorism, sjöfartsskydd och piratdåd, gränstvister, alla former av olaglig hantering, inbegripet människohandel, olagliga finansiella flöden samt alla politiska och säkerhetsmässiga följder av humanitära kriser.
- m) Främja tillträde för humanitärt bistånd, respekt för internationell humanitär rätt och skydd av civila.
- n) Bidra, i samarbete med Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter, till främjandet av mänskliga rättigheter genom genomförandet av rådets beslut 2011/168/Gusp (*) och unionens politik för mänskliga rättigheter, inbegripet unionens riktlinjer om mänskliga rättigheter, särskilt EU:s riktlinjer om barn och väpnad konflikt samt om våld mot kvinnor och kampen mot alla former av diskriminering av kvinnor, samt unionens politik när det gäller FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) och efterföljande resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet samt FN:s säkerhetsråds resolution 2250 (2015) om ungdomar, fred och säkerhet. Detta ska inbegripa diskussioner med Internationella brottmålsdomstolen och kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt med människorättsförfarare.
- o) Bidra till arbetet med att ta itu med klimatförändringarnas allt större inverkan på fred och säkerhet. Detta ska inbegripa att säkerställa att förebyggande och fredsbyggande åtgärder vidtas med hänsyn till klimat- och miljörelaterade säkerhetsrisker.

(*) Rådets beslut 2011/168/Gusp av den 21 mars 2011 om Internationella brottmålsdomstolen och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2003/444/Gusp (EUT L 76, 22.3.2011, s. 56).

2. För fullgörandet av sitt uppdrag ska den särskilda representanten bland annat
 - a) vid behov ge råd och rapportera om utformningen av unionens ståndpunkter i regionala och internationella forum, i syfte att proaktivt verka för åtgärder baserade på partnerskap och ömsesidig ansvarighet och stärka unionens integrerade hållning i fråga om Afrikas horn,
 - b) bidra till att upprätthålla en överblick över unionens alla verksamheter och nära samarbeta med relevanta EU-delegationer och medlemsstater.

Artikel 4

Genomförande av uppdraget

1. Den särskilda representanten ska under ledning av den höga representanten ansvara för uppdragets genomförande.
2. Kusp ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara dennes främsta kontaktpunkt med rådet. Kusp ska, utan att det påverkar den höga representantens befogenheter, ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.
3. Den särskilda representanten ska samarbeta och nära samordna sitt arbete med utrikestjänsten och dess relevanta avdelningar.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 juli 2021–31 augusti 2022 ska vara 2 750 000 EUR.
2. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för sitt uppdrag och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av en stab. Staben ska besitta den expertis inom specifika politiska frågor som uppdraget kräver. Den särskilda representanten ska snarast informera rådet och kommissionen om stabens sammansättning.
2. Medlemsstaterna, unionens institutioner och utrikestjänsten får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till sådan utstationerad personal ska betalas av medlemsstaten, av den berörda unionsinstitutionen respektive av utrikestjänsten. Experter som medlemsstaterna utstationerar vid unionsinstitutioner eller utrikestjänsten får också placeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten, unionsinstitutionen eller utrikestjänsten och ska utföra sina uppgifter och agera till förmån för den särskilda representantens uppdrag.
4. Den särskilda representantens personal ska samlokaliseras med berörda avdelningar inom utrikestjänsten eller berörda EU-delegationer för att säkerställa samstämmighet och enhetlighet i deras respektive verksamheter.

*Artikel 7***Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal**

Privilegier, immunitet och övriga garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes personal utan hinder ska kunna fullfölja uppdraget ska på lämpligt sätt fastställas i överenskommelse med värdländerna. Medlemsstaterna och utrikestjänsten ska lämna allt stöd som behövs för detta.

*Artikel 8***Säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och medlemmarna av dennes stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2013/488/EU ⁽⁷⁾.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten och rådets generalsekretariat ska säkerställa att den särskilda representanten får tillgång till all relevant information.
2. Unionens delegationer i regionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

*Artikel 10***Säkerhet**

I enlighet med unionens säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför unionen i en operativ kapacitet enligt avdelning V i fördraget, ska den särskilda representanten, i enlighet med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i ansvarsområdet, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all personal som lyder direkt under den särskilda representanten, särskilt genom att

- a) upprätta en specifik säkerhetsplan på grundval av vägledning från utrikestjänsten, inbegripet specifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, med anvisningar för säker personalförflyttning till och inom ansvarsområdet samt hantering av säkerhetstillbud, och inklusive en beredskaps- och evakueringsplan,
- b) säkerställa att all personal som utstationeras utanför unionen är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i ansvarsområdet,
- c) säkerställa att alla medlemmar av den särskilda representantens stab som ska utstationeras utanför unionen, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till ansvarsområdet, grundad på den riskklassificering som utrikestjänsten tilldelat det området,
- d) säkerställa att alla överenskomna rekommendationer som görs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt skriftligen rapportera till den höga representanten, rådet och kommissionen om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för de regelbundna lägesrapporterna och en slutlig övergripande rapport om genomförandet av uppdraget.

*Artikel 11***Rapportering**

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till den höga representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till rådsarbetsgrupper. Regelbundna rapporter ska spridas via Coreu-nätet. Den särskilda representanten får avge rapporter till rådet (utrikes frågor). I enlighet med artikel 36 i fördraget får den särskilda representanten medverka när Europaparlamentet informeras.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

*Artikel 12***Samordning**

1. Inom ramen för strategin ska den särskilda representanten bidra till enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens åtgärder och bidra till att säkerställa att alla unionens instrument och medlemsstaternas insatser fungerar samstämmigt, i syfte att uppnå unionens politiska mål. Kontakter med medlemsstaterna ska eftersträvas när det är lämpligt. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med den verksamhet som bedrivs av utrikestjänsten, unionens delegationer och kommissionen samt med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i regionen. Den särskilda representanten ska regelbundet lämna information till unionens delegationer och medlemsstaternas beskickningar i regionen.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med de berörda cheferna för medlemsstaternas beskickningar, cheferna för unionens delegationer och cheferna för GSFP-uppdrag och GSFP-insatser. Dessa ska på bästa sätt bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska i nära samordning med de relevanta unionsdelegationerna ge befälhavaren för Eunavför Atalanta, uppdragschefen för EUTM Somalia och uppdragschefen för Eucap Somalia lokal politisk vägledning. Den särskilda representanten, EU:s insatschefer och den civila insatschefen ska efter behov rådgöra med varandra. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

*Artikel 13***Bistånd i samband med anspråk**

Den särskilda representanten och dennes personal ska bistå med att tillhandahålla uppgifter för att bemöta alla anspråk och förpliktelser som härrör från uppdragen för tidigare särskilda representanter för Afrikas horn, och ska för detta ändamål tillhandahålla administrativt bistånd och tillgång till relevanta handlingar.

*Artikel 14***Översyn**

Genomförandet av detta beslut och dess samstämmighet med andra insatser från unionens sida i regionen ska ses över regelbundet. Den särskilda representanten ska förelägga den höga representanten, rådet och kommissionen regelbundna lägesrapporter och en slutlig övergripande rapport om genomförandet av uppdraget senast den 31 maj 2022.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 21 juni 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1013**av den 21 juni 2021****om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 33 och 31.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 april 2015 antog rådet beslut (Gusp) 2015/598 ⁽¹⁾ om utnämning av Peter BURIAN till Europeiska unionens särskilda representant (*den särskilda representanten*) för Centralasien.
- (2) Den 25 juni 2018 antog rådet beslut (Gusp) 2018/904 ⁽²⁾ om förlängning av Peter BURIANs uppdrag som särskild representant för Centralasien. Det beslutet ändrades senast genom rådets beslut (Gusp) 2021/282 ⁽³⁾. Den särskilda representantens uppdrag löper ut den 30 juni 2021.
- (3) En ny särskild representant för Centralasien bör utnämnas för en period på 20 månader.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra uppdraget under omständigheter som kan förvärras och hindra uppnåendet av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Terhi HAKALA utnämns härmed till Europeiska unionens särskilda representant (*den särskilda representanten*) för Centralasien för perioden 1 juli 2021–28 februari 2023. Rådet får besluta att den särskilda representantens uppdrag förlängs eller avslutas tidigare, på grundval av en bedömning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och på förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*).

*Artikel 2***Politiska mål**

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på unionens politiska mål i Centralasien. I dessa mål ingår att

- a) främja goda och nära förbindelser mellan unionen och länderna i Centralasien på grundval av gemensamma värden och intressen i enlighet med tillämpliga avtal,
- b) bidra till ökad stabilitet och utökat samarbete mellan länderna i regionen,
- c) bidra till att stärka demokratin, rättsstatsprincipen, god förvaltning samt respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i Centralasien,
- d) ta itu med de största hoten, i synnerhet specifika problem med direkta konsekvenser för unionen,

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/598 av den 15 april 2015 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien (EUT L 99, 16.4.2015, s. 25).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/904 av den 25 juni 2018 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien (EUT L 161, 26.6.2018, s. 12).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/282 av den 22 februari 2021 om ändring av beslut (Gusp) 2018/904 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien (EUT L 62, 23.2.2021, s. 45).

- e) öka unionens effektivitet och synlighet i regionen, även genom närmare samordning med andra berörda partner och internationella organisationer såsom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Förenta nationerna (FN).

Artikel 3

Uppdraget

1. För att kunna uppnå de politiska målen ska den särskilda representanten ha i uppdrag att
 - a) främja unionens övergripande politiska samordning i Centralasien samt att bidra till att säkerställa samstämmighet i unionens yttre åtgärder i regionen,
 - b) bidra till förfarandet för genomförandet av unionens strategi för ett nytt partnerskap med Centralasien, kompletterat med relevanta slutsatser från rådet och efterföljande lägesrapporter om genomförandet av unionens strategi för Centralasien, samt lämna rekommendationer och regelbundet rapportera till berörda rådsorgan,
 - c) bistå rådet med att ytterligare utveckla en övergripande politik gentemot Centralasien,
 - d) nära följa den politiska utvecklingen i Centralasien genom att utveckla och upprätthålla nära kontakter med regeringar, parlament, domstolsväsen, det civila samhället och massmedier,
 - e) uppmuntra Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan att samarbeta om regionala frågor av gemensamt intresse,
 - f) utveckla lämpliga kontakter och lämpligt samarbete med de viktigaste berörda aktörerna i regionen och alla relevanta regionala och internationella organisationer,
 - g) bidra till genomförandet av unionens politik för de mänskliga rättigheterna i regionen i samarbete med den särskilda representanten för mänskliga rättigheter, inbegripet unionens riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, särskilt unionens riktlinjer om barn och väpnad konflikt samt om våld mot kvinnor och kampen mot alla former av diskriminering av kvinnor, samt unionens politik när det gäller FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet, inbegripet genom övervakning av samt rapportering och utarbetande av rekommendationer om utvecklingen i detta avseende,
 - h) i nära samarbete med FN och OSSE bidra till konfliktförebyggande och konfliktlösning genom att utveckla kontakter med myndigheter och andra lokala aktörer såsom icke-statliga organisationer, politiska partier, minoriteter, religiösa grupper samt ledarna för dessa,
 - i) bidra till att utforma de aspekter av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken med avseende på Centralasien som rör energitrygghet, gränssäkerhet, bekämpning av allvarlig brottslighet, inbegripet narkotikabrott och människohandel, samt förvaltning av vattenresurser, miljö och klimatförändringar,
 - j) främja regional säkerhet i Centralasien mot bakgrund av minskningen av den internationella närvaron i Afghanistan.
2. Den särskilda representanten ska stödja den höga representantens arbete och ha överblick över unionens alla verksamheter i regionen.

Artikel 4

Genomförande av uppdraget

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av den höga representanten.
2. Kusp ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara dennes främsta kontaktpunkt med rådet. Kusp ska, utan att det påverkar den höga representantens befogenheter, ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.
3. Den särskilda representanten ska samarbeta och nära samordna sitt arbete med Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) och dess relevanta avdelningar.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 juli 2021–28 februari 2023 ska vara 1 885 000 EUR.
2. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

*Artikel 6***Stabens inrättande och sammansättning**

1. Inom ramen för sitt uppdrag och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av en stab. Staben ska besitta den expertis inom specifika politiska frågor som uppdraget kräver. Den särskilda representanten ska snarast informera rådet och kommissionen om stabens sammansättning.
2. Medlemsstaterna, unionens institutioner och utrikestjänsten får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till sådan utstationerad personal ska betalas av den berörda medlemsstaten, respektive av den av unionens institutioner som berörs eller av utrikestjänsten. Experter som medlemsstaterna utstationerar till unionsinstitutionerna eller utrikestjänsten får också placeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska administrativt lyda under den utsändande medlemsstaten, den utsändande unionsinstitutionen eller utrikestjänsten och ska utföra sina uppgifter och agera på ett sätt som gagnar den särskilda representantens uppdrag.
4. Den särskilda representantens personal ska samlokaliseras med relevanta avdelningar inom utrikestjänsten eller unionsdelegationerna för att säkerställa konsekvens och samstämmighet i deras respektive verksamheter.

*Artikel 7***Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal**

Privilegier, immunitet och ytterligare garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes personal utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag, ska på lämpligt sätt fastställas i en överenskommelse med värdländerna. Medlemsstaterna och utrikestjänsten ska lämna allt stöd som behövs för detta.

*Artikel 8***Säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och medlemmarna av den särskilda representantens stab ska respektera de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2013/488/EU ⁽⁴⁾.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten och rådets generalsekretariat ska säkerställa att den särskilda representanten får tillgång till all relevant information.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

2. Unionens delegationer i regionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

Artikel 10

Säkerhet

I enlighet med unionens säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför unionen i en operativ kapacitet enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten i överensstämmelse med sitt uppdrag och utifrån säkerhetssituationen i ansvarsområdet, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all den personal som lyder direkt under den särskilda representanten, särskilt genom att

- a) upprätta en specifik säkerhetsplan som grundar sig på vägledning från utrikestjänsten och som inbegriper specifika fysiska, organisatoriska och procedurmässiga säkerhetsåtgärder för hantering av en säker förflyttning av personal till och inom ansvarsområdet och hantering av säkerhetstillbud, och som inbegriper en beredskaps- och evakueringsplan,
- b) säkerställa att all personal utstationerad utanför unionen är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i ansvarsområdet,
- c) säkerställa att alla personer i den särskilda representantens stab som utstationeras utanför unionen, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till ansvarsområdet, i enlighet med den riskklassificering som har tilldelats det området av utrikestjänsten,
- d) säkerställa att alla överenskomna rekommendationer som lämnas i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar tillämpas och skriftligen rapportera till den höga representanten, rådet och kommissionen om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för den regelbundna lägesrapporten och en slutlig övergripande rapport om uppdragets genomförande.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna rapporter till den höga representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till rådsarbetsgrupper. Regelbundna rapporter ska spridas via Coreu-nätet. Den särskilda representanten får avge rapporter till rådet (utrikes frågor). Den särskilda representanten får medverka när Europaparlamentet informeras.

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska bidra till enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens åtgärder samt till att säkerställa att alla unionsinstrument och medlemsstaternas åtgärder fungerar samstämmigt, i syfte att uppnå unionens politiska mål. Kontakter med medlemsstaterna ska eftersträvas när det är lämpligt. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med den som bedrivs av den berörda geografiska avdelningen vid utrikestjänsten samt med kommissionen. Den särskilda representanten ska regelbundet lämna information till medlemsstaternas beskickningar och unionens delegationer.
2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med de berörda cheferna för medlemsstaternas beskickningar samt cheferna för unionens delegationer. De ska göra sitt yttersta för att bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

Artikel 13

Bistånd i samband med anspråk

Den särskilda representanten och dennes personal ska bistå med att tillhandahålla uppgifter för att bemöta alla anspråk och förpliktelser som härrör från uppdragen för tidigare särskilda representanter för Centralasien, och ska för detta ändamål tillhandahålla administrativt bistånd och tillgång till relevanta akter.

*Artikel 14***Översyn**

Genomförandet av detta beslut och dess överensstämmelse med andra insatser från unionens sida i området ska ses över regelbundet. Den särskilda representanten ska för den höga representanten, rådet och kommissionen lägga fram regelbundna lägesrapporter och en slutlig övergripande rapport om uppdragets genomförande senast den 30 november 2022.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1014**av den 21 juni 2021****om ändring av beslut (Gusp) 2015/1333 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 31 juli 2015 antog rådet beslut (Gusp) 2015/1333 ⁽¹⁾ om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen.
- (2) Den 16 april 2021 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2571 (2021). FN:s säkerhetsråd erinrade om resolution 2174 (2014), i vilken det beslutades att de åtgärder som anges i resolution 1970 (2011) även ska tillämpas på personer och enheter som deltar i eller tillhandahåller stöd till andra handlingar än de som anges i FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011), och som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller som hindrar eller undergräver ett framgångsrikt slutförande av den politiska övergångsprocessen. Det betonade även att sådana handlingar skulle kunna inkludera hindrande eller undergrävande av de val som planeras enligt färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog (*Libyan Political Dialogue Forum*).
- (3) Efter en bedömning av situationen i Libyen, inbegripet med avseende på de val som planeras enligt färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog, anser rådet att det är nödvändigt att klargöra att kriterierna för införande av restriktiva åtgärder även gäller för fysiska eller juridiska personer och enheter som hindrar eller undergräver dessa val.
- (4) Beslut (Gusp) 2015/1333 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut (Gusp) 2015/1333 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8.2 ska led c ersättas med följande:

- ”c) deltar i eller tillhandahåller stöd till handlingar som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller hindrar eller undergräver ett framgångsrikt slutförande av den politiska övergångsprocessen, bland annat genom
- i) planering, ledning eller utförande av handlingar som kränker tillämplig internationell människorättslagstiftning eller internationell humanitär rätt, eller handlingar som innebär kränkningar av de mänskliga rättigheterna, i Libyen,
 - ii) angrepp mot flygplatser eller stationer och terminaler för landtransporter eller kusthamnar i Libyen, eller mot libyska statliga institutioner eller anläggningar eller mot utländska beskickningar i Libyen,
 - iii) tillhandahållande av stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk, genom olagligt utnyttjande av råolja eller andra naturresurser i Libyen,
 - iv) hot eller tvång riktat mot Libyens statliga finansinstitut och Libyan National Oil Company eller deltagande i en handling som kan leda till eller resultera i förskingring av Libyens statliga medel,
 - v) brott mot eller hjälp till undvikande av bestämmelserna i det vapenembargo i Libyen som fastställs i FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011) och artikel 1 i detta beslut,

(¹) Rådets beslut (Gusp) 2015/1333 av den 31 juli 2015 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen och om upphävande av beslut 2011/137/Gusp (EUT L 206, 1.8.2015, s. 34).

- vi) hindrande eller undergrävande av de val som planeras enligt färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog,
- vii) agerande för eller på vägnar av eller under ledning av personer eller enheter som är uppförda på förteckningen.”

2. I artikel 9.2 ska led c ersättas med följande:

- ”c) deltar i eller tillhandahåller stöd till handlingar som hotar freden, stabiliteten eller säkerheten i Libyen, eller hindrar eller undergräver ett framgångsrikt slutförande av den politiska övergångsprocessen, bland annat genom
 - i) planering, ledning eller utförande av handlingar som kränker tillämplig internationell människorättslagstiftning eller internationell humanitär rätt, eller handlingar som innebär kränkningar av de mänskliga rättigheterna, i Libyen,
 - ii) angrepp mot flygplatser eller stationer och terminaler för landtransporter eller kusthamnar i Libyen, eller mot libyska statliga institutioner eller anläggningar eller mot utländska beskickningar i Libyen,
 - iii) tillhandahållande av stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk, genom olagligt utnyttjande av råolja eller andra naturresurser i Libyen,
 - iv) hot eller tvång riktat mot Libyens statliga finansinstitut och Libyan National Oil Company eller deltagande i en handling som kan leda till eller resultera i förskingring av Libyens statliga medel,
 - v) brott mot eller hjälp till undvikande av bestämmelserna i det vapenembargo i Libyen som fastställs i FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011) och artikel 1 i detta beslut,
 - vi) hindrande eller undergrävande av de val som planeras enligt färdplanen för det libyska forumet för politisk dialog,
 - vii) agerande för eller på vägnar av eller under ledning av personer eller enheter som är uppförda på förteckningen.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1015

av den 17 juni 2021

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/1956 vad gäller harmoniserade standarder för kylar och frysar för livsmedel samt glassmaskiner och ismaskiner, värmeapparater för laboratoriebruk, hel- och halvautomatiska laboratorieutrustningar för analys och liknande ändamål, elutrustning med märkning med avseende på matning, bruksföremål för hudbehandling med ultraviolett och infraröd bestrålning för hemmabruk och liknande användning, rumsuppvärmningsapparater, strykjärn, elspisar, kokhällar, ugnar och liknande bruksföremål för hushållsbruk, ångbehandlingsapparater för textilier, elektromekaniska manöverkretsapparater, elektriskt värmda filter, värmedynor, kläder och liknande böjliga värmeapparater för hembruk samt viss annan elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.6, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU ⁽²⁾ ska elektrisk utrustning som överensstämmer med harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningarna har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, förutsättas överensstämma med de säkerhetskrav som avses i artikel 3 i det direktivet och anges i bilaga I till samma direktiv, och som omfattas av dessa harmoniserade standarder eller delar av dem.
- (2) Genom skrivelse M/511 av den 8 november 2012 bad kommissionen Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) att tillhandahålla den första fullständiga förteckningen över titlar på harmoniserade standarder och att utarbeta, omarbета och färdigställa harmoniserade standarder för elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser till stöd för direktiv 2014/35/EU. De säkerhetskrav som avses i artikel 3 i direktiv 2014/35/EU och anges i bilaga I till det direktivet har inte ändrats sedan begäran gjordes till CEN, Cenelec och Etsi.
- (3) På grundval av skrivelse M/511 utarbetade CEN och Cenelec en harmoniserad standard med ändringarna EN 60335-2-24:2010, EN 60335-2-24:2010/A1:2019, EN 60335-2-24:2010/A2:2019 och EN 60335-2-24:2010/A11:2020 gällande kylar och frysar för livsmedel samt glassmaskiner och ismaskiner.
- (4) På grundval av skrivelse M/511 reviderade CEN och Cenelec de harmoniserade standarderna EN 61010-2-010:2014 och EN 61293:1994, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i kommissionens meddelande 2018/C 326/02 ⁽³⁾. Detta resulterade i antagandet av de harmoniserade standarderna EN IEC 61010-2-010:2020 för värmeapparater för laboratoriebruk respektive EN IEC 61293:2020 för elutrustning med märkning med avseende på matning.

⁽¹⁾ EUT L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁽³⁾ Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning (2018/C 326/02) (EUT C 326, 14.9.2018, s. 4).

- (5) På grundval av skrivelse M/511 ändrade CEN och Cenelec de harmoniserade standarderna EN 60335-2-17:2013 för elektriskt värmda filter, värmedynor, kläder och liknande böjliga värmeapparater för hembruk och EN 60335-2-85:2003 för ångbehandlingsapparater för textilier, till vilka hänvisningar återfinns i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1956⁽⁴⁾. Detta resulterade i antagandet av de ändrade harmoniserade standarderna EN 60335-2-17:2013/A1:2020 respektive EN 60335-2-85:2003/A2:2020. CEN och Cenelec ändrade också följande harmoniserade standarder, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i meddelande 2018/C 326/02: EN 60335-2-27:2013 för bruksföremål för hudbehandling med ultraviolett och infraröd bestrålning för hemmabruk och liknande användning, EN 60335-2-30:2009 för rumsuppvärmningsapparater samt EN 60335-2-6:2015 för elspisar, kokhällar, ugnar och liknande bruksföremål för hushållsbruk. Detta resulterade i antagandet av följande ändrade harmoniserade standarder: EN 60335-2-27:2013/A1:2020 och EN 60335-2-27:2013/A2:2020, EN 60335-2-30:2009/A12:2020 och EN 60335-2-30:2009/A1:2020 samt EN 60335-2-6:2015/A11:2020 och EN 60335-2-6:2015/A1:2020.
- (6) På grundval av skrivelse M/511 reviderade CEN och Cenelec även den harmoniserade standarden EN 61010-2-081:2015 för hel- och halvautomatiska laboratorietrustningar för analys och liknande ändamål samt den harmoniserade standarden EN 60335-2-3:2016 för strykjärn. Detta resulterade i antagandet av den harmoniserade standarden EN IEC 61010-2-081:2020 och den ändrade harmoniserade standarden EN 60335-2-3:2016/A1:2020.
- (7) Kommissionen har tillsammans med CEN och Cenelec bedömt huruvida dessa harmoniserade standarder och ändringarna av dessa överensstämmer med skrivelse M/511.
- (8) De harmoniserade standarderna EN IEC 61010-2-010:2020, EN IEC 61010-2-081:2020, EN IEC 61293:2020, EN 60335-2-17:2013 (ändrad genom EN 60335-2-17:2013/A1:2020), EN 60335-2-27:2013 (ändrad genom EN 60335-2-27:2013/A1:2020 och EN 60335-2-27:2013/A2:2020), EN 60335-2-30:2009 (ändrad genom EN 60335-2-30:2009/A12:2020 och EN 60335-2-30:2009/A1:2020), EN 6033-2-3:2016 (ändrad genom EN 60335-2-3:2016/A1:2020), EN 60335-2-6:2015 (ändrad genom EN 60335-2-6:2015/A11:2020 och EN 60335-2-6:2015/A1:2020) och EN 60335-2-85:2003 (ändrad genom EN 60335-2-85:2003/A2:2020), och ändrade eller rättade genom eventuella andra standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, uppfyller de säkerhetskrav som de syftar till att omfatta och som anges i direktiv 2014/35/EU. Det är därför lämpligt att offentliggöra hänvisningarna till dessa standarder i *Europeiska unionens officiella tidning* tillsammans med hänvisningar till eventuella relevanta ändrade eller rättade standarder.
- (9) I bilaga I till genomförandebeslut (EU) 2019/1956 förtecknas hänvisningar till harmoniserade standarder som ger presumtion om överensstämmelse med direktiv 2014/35/EU. För att säkerställa att hänvisningarna till harmoniserade standarder som utarbetats för att stödja direktiv 2014/35/EU förtecknas i en enda rättsakt bör hänvisningarna till dessa standarder införas i genomförandebeslut (EU) 2019/1956.
- (10) I tabell ZZA.1 i den harmoniserade standarden EN 60335-2-24:2010 (ändrad genom EN 60335-2-24:2010/A1:2019, EN 60335-2-24:2010/A2:2019 och EN 60335-2-24:2010/A11:2020) förklaras uttrycket en yta som överstiger 75 cm², som används i punkterna 30.2 och 30.2.101. För att säkerställa tydlighet och samstämmighet bör hänvisningen till denna standard, tillsammans med hänvisningarna till de ändrade standarderna, offentliggöras med begränsningar i förhållande till den texten.
- (11) I artikel 1 i genomförandebeslut (EU) 2019/1956 föreskrivs att de hänvisningar till harmoniserade standarder för elektrisk utrustning som utarbetats till stöd för direktiv 2014/35/EU förtecknas i bilaga I till det beslutet. För att säkerställa att de hänvisningar till harmoniserade standarder som utarbetats till stöd för direktiv 2014/35/EU och som offentliggörs med begränsningar förtecknas i en enda rättsakt är det nödvändigt att ändra den artikeln och införa en separat bilaga med hänvisningar till dessa harmoniserade standarder.

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1956 av den 26 november 2019 om de harmoniserade standarder för elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser som utarbetats till stöd för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU (EUT L 306, 27.11.2019, s. 26).

- (12) CEN och Cenelec utarbetade också EN 60947-5-1:2017/AC:2020-05 om rättelse av den harmoniserade standarden EN 60947-5-1:2017 för manöverkretsapparater och kopplingselement till vilken en hänvisning återfinns i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1956. Eftersom tekniska korrigeringar införs genom den standarden och för att säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av de harmoniserade standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts, bör hänvisningen till den harmoniserade standarden införas tillsammans med hänvisningen till rättelsen i bilaga I till genomförandebeslut (EU) 2019/1956.
- (13) Det är därför nödvändigt att återkalla hänvisningarna till följande harmoniserade standarder från C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*, med tanke på att de har omarbetats eller ändrats, tillsammans med hänvisningarna till eventuella tillhörande ändrande eller rättande standarder som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*: EN 61010-2-010:2014, EN 61293:1994, EN 60335-2-27:2013, EN 60335-2-30:2009 och EN 60335-2-6:2015.
- (14) I bilaga II till genomförandebeslut (EU) 2019/1956 förtecknas hänvisningar till harmoniserade standarder till stöd för direktiv 2014/35/EU som återkallas från C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa hänvisningar bör därför tas upp i den bilagan.
- (15) Det är också nödvändigt att återkalla hänvisningarna till de harmoniserade standarderna EN 60335-2-17:2013, EN 60335-2-85:2003 och EN 60947-5-1:2017, tillsammans med hänvisningar till ändrade eller rättade standarder som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, från L-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom de har ändrats eller rättats. Dessa hänvisningar bör därför strykas från bilaga I till genomförandebeslut (EU) 2019/1956.
- (16) För att tillverkarna ska få tillräckligt med tid att förbereda sig för tillämpningen av de harmoniserade standarderna EN IEC 61010-2-010:2020, EN IEC 61293:2020, EN 60335-2-17:2013 (ändrad genom EN 60335-2-17:2013/A1:2020), EN 60335-2-27:2013 (ändrad genom EN 60335-2-27:2013/A1:2020 och EN 60335-2-27:2013/A2:2020), EN 60335-2-30:2009 (ändrad genom EN 60335-2-30:2009/A12:2020 och EN 60335-2-30:2009/A1:2020), EN 60335-2-6:2015 (ändrad genom EN 60335-2-6:2015/A11:2020 och EN 60335-2-6:2015/A1:2020), EN 60335-2-85:2003 (ändrad genom EN 60335-2-85:2003/A2:2020) och EN 60947-5-1:2017 (rättad genom EN 60947-5-1:2017/AC:2020-05), och ändrade eller rättade genom eventuella andra standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, är det nödvändigt att skjuta upp återkallandet av hänvisningarna till de harmoniserade standarderna EN 61010-2-010:2014, EN 61293:1994, EN 60335-2-27:2013, EN 60335-2-30:2009, EN 60335-2-6:2015, EN 60335-2-85:2003, EN 60335-2-17:2013 och EN 60947-5-1:2017, tillsammans med hänvisningar till eventuella andra ändrade eller rättade standarder som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (17) Hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 61010-2-081:2015 offentliggjordes först genom kommissionens meddelande 2016/C 249/03 ⁽⁵⁾, men utelämnades av misstag i kommissionens meddelanden 2018/C 209/04 ⁽⁶⁾ och 2018/C 326/02. Hänvisningen till denna standard bör därför offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* med retroaktiv verkan. Det offentliggörandet bör fortsätta att gälla under en period så att tillverkarna kan förbereda sig för tillämpningen av den harmoniserade standarden EN IEC 61010-2-081:2020.
- (18) Hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 60335-2-3:2016 offentliggjordes först genom meddelande 2016/C 249/03, men utelämnades av misstag i meddelande 2018/C 326/02. Hänvisningen till denna standard bör därför offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* med retroaktiv verkan. Det offentliggörandet bör fortsätta att gälla under en period så att tillverkarna kan förbereda sig för tillämpningen av den harmoniserade standarden EN 60335-2-3:2016 (ändrad genom EN 60335-2-3:2016/A1:2020).

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning (2016/C 249/03) (EUT C 249, 8.7.2016, s. 62).

⁽⁶⁾ Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning (2018/C 209/04) (EUT C 209, 15.6.2018, s. 37).

- (19) Hänvisningarna till de harmoniserade standarderna EN 60664-1:2007, EN 60051-1:1998, EN 60127-3:1996, EN 60664-3:2003, EN 60695-10-3:2002, EN 60695-11-2:2014, EN 60695-11-5:2005, EN ISO 11252:2013, HD 597 S1:1992, EN 60664-4:2006, EN 60695-2-10:2013, EN 60695-2-11:2014, EN 60695-10-2:2014, EN 60695-11-3:2012, EN 60695-11-4:2011, EN 60695-11-10:2013, EN 60695-11-20:2015, EN 61010-2-091:2012, EN 61557-8:2015, EN 61557-15:2014 och EN 61557-16:2015, och hänvisningar till eventuella ändringar eller korrigeringar av dessa, offentliggjordes först genom meddelande 2016/C 249/03 men utelämnades av misstag i meddelandena 2018/C 209/04 och 2018/C 326/02. Hänvisningarna till de harmoniserade standarderna EN 50288-2-1:2013, EN 50288-2-2:2013, EN 50288-3-1:2013, EN 50288-3-2:2013, EN 50288-4-1:2013, EN 50288-4-2:2013, EN 50288-5-1:2013, EN 50288-5-2:2013, EN 50288-6-1:2013, EN 50288-6-2:2013, EN 50288-10-2:2015, EN 50288-11-2:2015, EN 62493:2010, EN 50288-1:2013, EN 61010-2-061:2015, EN 61230:2008 och EN 62026-7:2013, och hänvisningar till eventuella ändringar eller korrigeringar av dessa, offentliggjordes först genom meddelande 2016/C 249/03 men utelämnades av misstag i meddelande 2018/C 326/02. Hänvisningarna till dessa standarder bör därför offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* med retroaktiv verkan.
- (20) Genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/1146 ⁽⁷⁾ infördes hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 50178:1997 i bilaga II till genomförandebeslut (EU) 2019/1956, där det finns en förteckning över hänvisningar till harmoniserade standarder som utarbetats till stöd för direktiv 2014/35/EU och som har återkallats från C-serien, utan något datum för återkallande. Det är därför nödvändigt att ersätta den relevanta posten i bilaga II till genomförandebeslut (EU) 2019/1956 med en ny post som innehåller en hänvisning till EN 50178:1997 och datumet för återkallande. Med tanke på att EN 50178:1997 reviderades genom EN 62477-1:2012 och dess ändring EN 62477-1:2012/A11:2014, till vilken hänvisningar har offentliggjorts i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* genom meddelande 2018/C 326/02, är det nödvändigt att ge tillverkarna ytterligare tid att förbereda sig för tillämpningen av den harmoniserade standarden EN 62477-1:2012 och ändringen av denna. Återkallandet av EN 50178:1997 bör därför skjutas upp.
- (21) Genomförandebeslut (EU) 2019/1956 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (22) Överensstämmelse med en harmoniserad standard ger en presumtion om överensstämmelse med motsvarande väsentliga krav, inbegripet säkerhetskrav, i unionens harmoniseringslagstiftning från och med dagen för offentliggörande av hänvisningen till denna standard i *Europeiska unionens officiella tidning*. Flera hänvisningar till harmoniserade standarder behöver offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* med retroaktiv verkan. Detta beslut bör därför träda i kraft samma dag som det offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2019/1956 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande stycken läggas till:

”Hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 60335-2-24:2010, som utarbetats till stöd för direktiv 2014/35/EU och som anges i bilaga IA till detta beslut, offentliggörs härmed med begränsningar i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Hänvisningarna till de harmoniserade standarder för elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser som utarbetats till stöd för direktiv 2014/35/EU och som förtecknas i bilaga IB till detta beslut offentliggörs härmed i *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa hänvisningar ska anses ha offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* från och med de datum som anges i den bilagan.

(⁷) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/1146 av den 31 juli 2020 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/1956 vad gäller harmoniserade standarder för vissa hushållsapparater, termosäkringar, utrustning i kabelnät för television, ljudradio och interaktiva tjänster, överlastskydd, ljusbågsskydd och bågsvetsning, snabbkopplingar för permanent anslutning i den fasta installationen, transformatorer, strömförsörjningsdon och liknande samt kombinationer av dessa, konduktiv laddning av elfordon, buntband för elinstallationer och elinstallationsrör, manöverkretsapparater, kopplingselement, nödbelysning, kretsar för användning i ljusarmatur och urladdningslampor (EUT L 250, 3.8.2020, s. 121).

Hänvisningarna till de harmoniserade standarder för elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser som utarbetats till stöd för direktiv 2014/35/EU och som förtecknas i bilaga IC till detta beslut offentliggörs härmed i *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa hänvisningar ska anses ha offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för de tidsfrister som anges i den bilagan.”

2. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till detta beslut.
3. Bilaga IA ska införas i enlighet med bilaga II till detta beslut.
4. Bilaga IB ska införas i enlighet med bilaga III till detta beslut.
5. Bilaga IC ska införas i enlighet med bilaga IV till detta beslut.
6. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilaga V till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Punkt 1 i bilaga I ska tillämpas från och med den 22 december 2022.

Punkt 3 i bilaga I ska tillämpas från och med den 22 december 2021.

Punkt 5 i bilaga I ska tillämpas från och med den 22 december 2022.

Utfärdat i Bryssel den 17 juni 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till genomförandebeslut (EU) 2019/1956 ska ändras på följande sätt:

- 1) Rad 11 ska utgå.
- 2) Följande rad ska införas som rad 11a:

"11a.	<p>EN 60335-2-85:2003</p> <p>Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-85: Särskilda fordringar på ångbehandlingsapparater för textilier</p> <p>EN 60335-2-85:2003/A1:2008</p> <p>EN 60335-2-85:2003/A11:2018</p> <p>EN 60335-2-85:2003/A2:2020"</p>
-------	--

- 3) Rad 18 ska utgå.
- 4) Följande rad ska införas som rad 18a:

"18a.	<p>EN 60947-5-1:2017</p> <p>Kopplingsapparater för högst 1 000 V – Del 5-1: Manöverkretsapparater och kopplingselement – Elektromekaniska manöverkretsapparater</p> <p>EN 60947-5-1:2017/AC:2020-05"</p>
-------	--

- 5) Rad 33 ska utgå.
- 6) Följande rad ska införas som rad 33a:

"33a.	<p>EN 60335-2-17:2013</p> <p>Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-17: Särskilda fordringar på elektriskt värmda filter, värmedynor, kläder och liknande böjliga värmeapparater för hembruk</p> <p>EN 60335-2-17:2013/A11:2019</p> <p>EN 60335-2-17:2013/A1:2020"</p>
-------	---

- 7) Följande rader ska läggas till:

Nr	Hänvisning till standard
"73.	<p>EN IEC 61010-2-010:2020</p> <p>Elektrisk utrustning för mätning, styrning och för laboratorieändamål – Säkerhet – Del 2-010: Särskilda fordringar på värmeapparater för laboratoriebruk</p>
74.	<p>EN IEC 61010-2-081:2020</p> <p>Elektrisk utrustning för mätning, styrning och för laboratorieändamål – Säkerhet – Del 2-081: Särskilda fordringar på hel- och halvautomatiska laboratorieutrustningar för analys och liknande ändamål</p>
75.	<p>EN IEC 61293:2020</p> <p>Elutrustning – Märkning med avseende på matning – Säkerhet</p>
76.	<p>EN 60335-2-27:2013</p> <p>Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-27: Särskilda fordringar på bruksföremål för hudbehandling med ultraviolett och infraröd bestrålning för hemmabruk och liknande användning</p>

	EN 60335-2-27:2013/A1:2020 EN 60335-2-27:2013/A2:2020
77.	EN 60335-2-3:2016 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-3: Särskilda fordringar på strykjärn EN 60335-2-3:2016/A1:2020
78.	EN 60335-2-30:2009 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-30: Särskilda fordringar på rumsuppvärmningsapparater EN 60335-2-30:2009/A11:2012 EN 60335-2-30:2009/AC:2010 EN 60335-2-30:2009/AC:2014 EN 60335-2-30:2009/A1:2020 EN 60335-2-30:2009/A12:2020
79.	EN 60335-2-6:2015 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-6: Särskilda fordringar på elspisar, kokhällar, ugnar och liknande bruksföremål för hushållsbruk EN 60335-2-6:2015/A11:2020 EN 60335-2-6:2015/A1:2020.”

BILAGA II

"BILAGA IA

Hänvisning till standard

EN 60335-2-24:2010

Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-24: Särskilda fordringar på kylar och frysar för livsmedel samt på glassmaskiner och ismaskiner

EN 60335-2-24:2010/A1:2019

EN 60335-2-24:2010/A2:2019

EN 60335-2-24:2010/A11:2020

Anmärkning: När det gäller presumtion om överensstämmelse med motsvarande säkerhetskrav som avses i artikel 3 i direktiv 2014/35/EU och som anges i bilaga I till det direktivet gäller följande:

- a) Med texten "en yta som överstiger 75 cm²" i punkt 30.2 menas "en total yta som överstiger 75 cm² (75 cm² ska anses som summan av alla hål i en apparats bakre del)".
- b) Med texten "en yta som inte överstiger 75 cm²" i punkt 30.2.101 menas "en total yta som inte överstiger 75 cm² (75 cm² ska anses som summan av alla hål i en apparats bakre del)".

BILAGA III

"BILAGA 1B

Nr	Hänvisning till standard	Från och med
01.	HD 597 S1:1992 Kraftkondensatorer – Kopplingskondensatorer och kondensatorer för spänningsdelare HD 597 S1:1992/AC:1992	15 juni 2018
02.	EN 50288-1:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 1: Artspecifikation	14 september 2018
03.	EN 50288-2-1:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 2-1: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning upp till 100 MHz – Kablar för spridningsnät och fast installation	14 september 2018
04.	EN 50288-2-2:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 2-2: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning upp till 100 MHz – Kablar för anslutning och korskoppling	14 september 2018
05.	EN 50288-3-1:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 3-1: Grupp-specifikation för oskärmade kablar för användning upp till 100 MHz – Kablar för spridningsnät och fast installation	14 september 2018
06.	EN 50288-3-2:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 3-2: Grupp-specifikation för oskärmade kablar för användning upp till 100 MHz – Kablar för anslutning och korskoppling	14 september 2018
07.	EN 50288-4-1:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 4-1: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning upp till 600 MHz – Kablar för spridningsnät och fast installation	14 september 2018
08.	EN 50288-4-2:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 4-2: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning upp till 600 MHz – Kablar för anslutning och korskoppling	14 september 2018
09.	EN 50288-5-1:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 5-1: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning upp till 250 MHz – Kablar för spridningsnät och fast installation	14 september 2018

10.	EN 50288-5-2:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 5-2: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning upp till 250 MHz – Kablar för anslutning och korskoppling	14 september 2018
11.	EN 50288-6-1:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 6-1: Grupp-specifikation för oskärmade kablar för användning upp till 250 MHz – Kablar för spridningsnät och fast installation	14 september 2018
12.	EN 50288-6-2:2013 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 6-2: Grupp-specifikation för oskärmade kablar för användning upp till 250 MHz – Kablar för anslutning och korskoppling	14 september 2018
13.	EN 50288-10-2:2015 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 10-2: Grupp-specifikation för skärmade kablar för användning mellan 1 MHz och 500 MHz – Kablar för anslutning, korskoppling och för användning i datacentraler	14 september 2018
14.	EN 50288-11-2:2015 Kommunikationskablar – Flerelementskablar med ledare av metall – Del 11-2: Grupp-specifikation för oskärmade kablar för användning mellan 1 MHz och 500 MHz – Kablar för anslutning, korskoppling och för användning i datacentraler	14 september 2018
15.	EN 60051-1:1998 Elektriska mätinstrument – Direktvisande analoga elektriska mätinstrument med tillbehör – Del 1: Definitioner och allmänna fordringar gemensamma för alla delar	15 juni 2018
16.	EN 60127-3:1996 Finsäkringar – Säkerhet – Del 3: Särskilda fordringar på miniatyrfinsäkringar EN 60127-3:1996/A2:2003 EN 60127-3:1996/AC:1996	15 juni 2018
17.	EN 60664-1:2007 Isolationsnivå för elektriska anläggningsdelar och utrustningar i lågspänningssystem – Del 1: Principer, fordringar och provning	15 juni 2018
18.	EN 60664-4:2006 Isolationsnivå för elektriska anläggningsdelar och utrustningar i lågspänningssystem – Del 4: Överväganden beträffande påfrestningar till följd av högfrekventa spänningar EN 60664-4:2006/AC:2006	15 juni 2018

19.	EN 60695-2-10:2013 Provning av brandegenskaper – Del 2-10: Provningsmetoder – Glödtrådsapparat och allmänna provningsmetoder	15 juni 2018
20.	EN 60695-2-11:2014 Provning av brandegenskaper – Del 2-11: Provningsmetoder – Provning av brännbarhet med glödtråd – Färdiga produkter (GWEPT) (IEC 60695-2-11:2014)	15 juni 2018
21.	EN 60695-10-2:2014 Provning av brandegenskaper – Del 10-2: Onormal värme – Kultrycksprovning	15 juni 2018
22.	EN 60695-10-3:2002 Provning av brandegenskaper – Del 10-3: Onormal värme – Deformation till följd av utjämning av spänningar	15 juni 2018
23.	EN 60695-11-2:2014 Provning av brandegenskaper – Del 11-2: Provlågor – 1 kW nominell förblandad låga: Provningsapparater och arrangemang för bestämning av överensstämmelse samt riktlinjer	15 juni 2018
24.	EN 60695-11-3:2012 Provning av brandegenskaper – Del 11-3: Provlågor – 500 W provlåga – Utrustning och metod för verifiering	15 juni 2018
25.	EN 60695-11-4:2011 Provning av brandegenskaper – Del 11-4: Provlågor – 50 W provlåga – Utrustning och metod för verifiering	15 juni 2018
26.	EN 60695-11-5:2005 Provning av brandegenskaper – Del 11-5: Provlågor – Provning med spetslåga – Provningsapparater och arrangemang för bestämning av överensstämmelse samt riktlinjer	15 juni 2018
27.	EN 60695-11-10:2013 Provning av brandegenskaper – Del 11-10: Provlågor – Provning med 50 W horisontell och vertikal låga EN 60695-11-10:2013/AC:2014	15 juni 2018
28.	EN 60695-11-20:2015 Provning av brandegenskaper – Del 11-20: Provlågor – 500 W provlåga EN 60695-11-20:2015/AC:2016	15 juni 2018
29.	EN 61010-2-061:2015 Elektrisk utrustning för mätning, styrning och för laboratorieändamål – Säkerhet – Del 2-061: Särskilda fordringar på atomspektrometrar för laboratoriebruk med termisk atomisering och jonisering	14 september 2018

30.	EN 61010-2-091:2012 Elektrisk utrustning för mätning, styrning och för laboratorieändamål – Säkerhet – Del 2-091: Särskilda fordringar på röntgensystem med helskärmade skåp EN 61010-2-091:2012/AC:2013	15 juni 2018
31.	EN 61230:2008 Arbete med spänning – Bärbar utrustning för jordning och för jordning och kortslutning	14 september 2018
32.	EN 61557-8:2015 Elsäkerhet i elektriska starkströmsanläggningar för lågspänning – Utrustning för provning, mätning och övervakning av skyddsåtgärder – Del 8: Isolationsövervakning i IT-system	15 juni 2018
33.	EN 61557-15:2014 Elsäkerhet i elektriska starkströmsanläggningar för lågspänning – Utrustning för provning, mätning och övervakning av skyddsåtgärder – Del 15: Funktionella säkerhetsfordringar på utrustning avsedd för isolationsövervakning och lokalisering av isolationsfel i IT-system	15 juni 2018
34.	EN 61557-16:2015 Elsäkerhet i elektriska starkströmsanläggningar för lågspänning – Utrustning för provning, mätning och övervakning av skyddsåtgärder – Del 16: Utrustning för provning av skydd i elutrustning och elektrisk utrustning för medicinskt bruk	15 juni 2018
35.	EN 62026-7:2013 Kopplingsapparater för högst 1 000 V – Nätverk för styrning av apparater (CDI) – Del 7: CompoNet	14 september 2018
36.	EN 60664-3:2003 Isolationsnivå för elektriska anläggningsdelar och utrustningar i lågspänningssystem – Del 3: Användning av täckskikt för att erhålla erforderlig isolationsgrad på kretskort EN 60664-3:2003/A1:2010	15 juni 2018
37.	EN 60664-1:2007 Isolationsnivå för elektriska anläggningsdelar och utrustningar i lågspänningssystem – Del 1: Principer, fordringar och provning	14 september 2018
38.	EN ISO 11252:2013 Lasrar och lasertillbehör – Dokumentationskrav (ISO 11252:2013)	15 juni 2018

BILAGA IV

"BILAGA IC

Nr	Hänvisning till standard	Från och med	Till och med
1.	EN 61010-2-081:2015 Elektrisk utrustning för mätning, styrning och för laboratorieändamål – Säkerhet – Del 2-081: Särskilda fordringar på hel- och halvautomatiska laboratorieutrustningar för analys och liknande ändamål	15 juni 2018	22 december 2022
2.	EN 60335-2-3:2016 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-3: Särskilda fordringar på strykjärn	14 september 2018	22 december 2022

BILAGA V

Bilaga II till genomförandebeslut (EU) 2019/1956 ska ändras på följande sätt:

1) Rad 64 ska ersättas med följande:

Nr	Hänvisning till standard	Datum för återkallande
"64.	EN 50178:1997 Elektronikrustning, inklusive kraftelektronik, i elektriska starkströmsinstallationer	22 december 2021"

2) Följande rader ska läggas till:

Nr	Hänvisning till standard	Datum för återkallande
"72.	EN 61010-2-010:2014 Elektrisk utrustning för mätning, styrning och för laboratorieändamål – Säkerhet – Del 2-010: Särskilda fordringar på värmeapparater för laboratoriebruk	22 december 2022
73.	EN 61293:1994 Elutrustning – Märkning med avseende på matning – Säkerhet	22 december 2022
74.	EN 60335-2-27:2013 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-27: Särskilda fordringar på bruksföremål för hudbehandling med ultraviolet och infraröd bestrålning för hemmabruk och liknande användning	22 december 2022
75.	EN 60335-2-30:2009 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-30: Särskilda fordringar på rumsuppvärmningsapparater EN 60335-2-30:2009/A11:2012 EN 60335-2-30:2009/AC:2010 EN 60335-2-30:2009/AC:2014	22 december 2022
76.	EN 60335-2-6:2015 Elektriska hushållsapparater och liknande bruksföremål – Säkerhet – Del 2-6: Särskilda fordringar på elspisar, kokhällar, ugnar och liknande bruksföremål för hushållsbruk	22 december 2022"

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)